ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

18. årg. 5

SEP/OKT 1976

Abonnement 1976 kr. 55,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.
SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt
Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Flemming Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12[1], 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Erica-Parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

Udvalgsmedlem: Henrik Pedersen, Falkoner Allé 50, 1. sal th., 2000 Kbh. F., tlf. (01) 35 09 81.

Udvalgsmedlem: Carsten Hedegaard Pedersen, Mørkelmosevej 2, Avderød, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d. kr. 60,00 for året 1977) til Regnskabskontorets gironr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.
Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

REPRÆSENTANTSKABET – UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se under forretningsudvalg).

Formand: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44 (efter 18).

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen, Falkoner Allé 50, 1. sal th., 2000 Kbh. F., tlf. (01) 35 09 81.

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 86 30 80.

EKSPEDITION og REGNSKAB: (giro 9 11 77 25) Skandinavisk UFO Information - SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL - SKANDINAVIEN-KONTAKT: Carsten Hedegaard Pedersen, Mørkelmosevej 2, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

SUFOI's ALARMERINGSCENTRAL: X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

SUFOI's EFTERFORSKNINGSAFDELING - Repræsentant for Lolland-Falster: Ole Henningsen, Duegård, Nakskovvej 5, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen, Erica-parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.

Repræsentant for Vestsjælland: Ebbe Truelsen, Miltoften 2, Madslunde, 4200 Slagelse, tlf. (03) 56 61 22.

Repræsentant for Fyn: Jytte Pedersen, Tellerupvej 44, 5591 Gelsted, tlf. (09) 49 15 16.

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm, Absalonsgade 3, st. tv., 9000 Aalborg, tlf. (08) 12 98 21.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C., tlf. (06) 13 20 54.

Repræsentant for Sønderjylland: Kai E. Møller, Østergade 17, Felsted, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N - 5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26.
Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

INDEHOLDER bl. a.:

Fremgang – og et blåt øje!

Der findes vel næppe noget mere tilfredsstillende og opmuntrende end at se ens anstrengelser og arbejde begynde at bære frugt. Det kan eksempelvis være en haveejers årelange anstrengelser og slid med anlæggelse, beplantning og pasning af en have, som endelig synes at ville give det ønskede resultat, eller flere års studium, der tilsidst giver den eftertragtede eksamen.

Det er derfor også med en vis glæde og tilfredsstillelse at vi i SUFOI i de sidste par år har iagttaget en positiv udvikling i UFO-sagen på forskellige områder, såvel i udlandet som herhjemme. Et af denne udviklings resultater har været - og er stadig - en fortsat stigende interesse herhjemme for UFO-sagen, og for det arbejde, som SUFOI udfører. Det er et stort og tidkrævende job, der ulønnet udføres af organisationens aktive medlemmer, og derfor er det en glædelig ting at konstatere en øget interesse og en deraf forårsaget støt stigende tilgang af læsere af UFO-NYT. Dette sidste må vi optimistisk tyde som en tilfredshed fra læsernes side med den måde, som emnet behandles og gribes an på.

En af SUFOI's vigtigste opgaver har altid været at informere så meget som muligt - og så sagligt som muligt - om udviklingen inden for UFO-sagen. Dette er bl. a. sket ved diverse publikationer om emnet, publikationer der hovedsagelig har skullet finansieres ved evt. overskud fra udsendelsen af UFO-NYT. Det er i tidens løb også lykkedes at få udgivet en del bøger og hæfter på denne måde, selv om fødselsveerne af og til har været svære. Vi har stilet efter at udsende en publikation - bog, hæfte eller lignende - hvert år, men de sidste par år har økonomien været så stram, at manuskripterne til planlagte udgivelser er endt i arkivet, i håb om bedre økonomiske kår det følgende år.

Her i dette efterår syntes det økonomiske grundlag for en udgivelse at være til stede - hvis ikke noget ganske uventet og ubehageligt var sket. Det viste sig nemlig, at SUFOI var adskillige tusinde kroner fattigere end vi burde have været. En betroet medarbejder i SUFOI, der i flere år havde udført et godt og påskønnet arbejde i vor regnskabsafdeling, meddelte os via politiet, at han havde erkendt sig skyldig i bedrageri over for SUFOI. Samtidig meddelte politiet os, at vi ikke kunne påregne at gense nogle af de mange tusinde kroner, som vi her havde mistet.

Denne meddelelse kom nærmest som en bombe! Vi måtte se vore økonomiske dispositioner væltet, næsten fra den ene dag til den anden. Planlagte aktiviteter for resten af 1976 - udgivelser og andre ting - måtte tages op til en nyvurdering, og meget er vi blevet tvunget til at udskyde til engang i 1977. Det vigtigste i denne sammenhæng var at sikre såvel UFO-NYT's som SUFOI's fortsatte økonomiske sikkerhed.

Trods det økonomiske tab er det lykkedes at sikre både SUFOI og UFO-NYT - men derved er vore reserver og opsparinger til andre projekter også blevet reduceret i alvorlig grad, og økonomien bliver meget stram resten af året.

Vi må derfor med beklagelse meddele vore læsere, at de lovede og planlagte udgivelser af bøger og/eller hæfter i efteråret 76 ikke alle kan realiseres, men må udskydes til næste år.

UFO-NYT, og derigennem vore læsere, er

SUFOI's økonomiske fundament, og i den aktuelle situation håber vi, at man vil forstå vore dispositioner. SUFOI bryder sig ikke om at tigge - blot håber vi, at det voksende abonnementstal på UFO-NYT vil fortsætte i 1977, og at vore »gamle« abonnementer har været så tilfredse med bladet i 1976, at man ikke tøver med at forny abonnementet i november-december i år.

Jeg håber ikke abonnementsprisen på 60.- kr. for 1977 vil afholde nogen fra at vedligeholde bekendtskabet med UFO-NYT. Forhøjelsen er på mindre end 10%, og vi er tvunget til at følge med prisstigningerne. Tænk i denne sammenhæng også på, at man for dette beløb i løbet af ét år faktisk modtager en gennemillustreret bog på mere end 250 sider, der holder én à jour med alt, hvad der sker af spændende ting over det meste af verden inden for det fascinerende UFO-emne. Dette er vel lige så meget værd som én pakke cigaretter hver anden måned!

Støt UFO-sagen herhjemme - støt SUFOI - ved at forny eller tegne abonnement på UFO-NYT i 1977. Er De tilfreds med bladet, så anbefal det til interesserede venner og bekendte - er De utilfreds, så klag til SUFOI, vi gør hvad vi kan for hele tiden at gøre bladet bedre.

Fl. Ahrenkiel

UFO eller skypumpe?

Onsdag den 11. august 1976 kl. 17.00 observerer journalist Peter Schmidt fra Højby på Sjælland en kraftig røgudvikling i nordøstlig retning. Han fortæller selv herom:

»Jeg kørte til stedet for at tage et billede af, hvad jeg formodede var en sommerhusbrand. Da jeg så, at der udelukkende var tale om halmafbrænding på en mark, tog jeg to billeder til

Det første foto med markbranden i baggrunden.

Dette foto er taget få sekunder efter det første. Læg mærke til den mørke »kugle« i øverste venstre hjørne. »Kuglen« befinder sig bag de elektriske ledninger, der står skarpt i forgrunden.

senere brug for dog at vise, hvor tæt branden havde været på sommerhusene, hvis . . .

De to billeder, der har samme motiv, blev taget med få sekunders mellemrum. Jeg var kommet på den anden side af branden, således at fotografierne blev taget i direkte sydlig retning kl. ca. 17.15. Vejret var klart, og jeg havde Solen lavt på min højre side. Et par ældre mennesker overværede fotograferingen.

»Pletten« opdages

Dagen efter, torsdag den 12. august, fremkaldte jeg selv filmen, da det var et aktuelt motiv. Tilfældigt opdagede jeg »pletten« og vaskede filmen igen, men den var der stadig. Filmens hinde var ikke beskadiget.

Jeg har intet set til kuglen under fotograferin-

Forstørrelse af »kuglen« fra fig 2.

gen. Om torsdagen opsøgte jeg de ældre mennesker, der havde set mig fotografere, og spurgte, om de havde set noget. Svaret var nej. Derefter meddeler jeg Ib Schmidt-Jensen, Nyk. S., der er SUFOI's lokale kontaktmand, at jeg har negativerne.«

Billederne er taget ved Ravnemosevej, der går fra Oddenvej i Nyrup mod syd til et mindre sommerhusområde omkring Ravnemosen. Fra stedet, hvorfra billederne er taget, er der ca. 150-200 meter til den brændende mark. Der var mennesker i næsten alle sommerhusene i området. Flere af dem var tyske familier.

Efterlysning i pressen

Aftryk af negativerne blev afleveret til Sjællands Tidende, der den 14. august under overskriften »Mystisk »kugle« over Odsherred« bragte en omtale af sagen og en efterlysning af eventuelle vidner.

Selve »kuglen« står forholdsvis skarpt på fotoet, der er nr. 2 i optagelsesrækken. Det vil sige, at det første foto, der blev taget kun ganske få sekunder tidligere, ikke viser noget usædvanligt. Det er ikke muligt at skelne enkeltheder i selve »kuglen«, der tilsyneladende har en slags »hale« efter sig. Dette kan dog muligvis skyldes stor hastighed.

Yderligere undersøgelser af negativerne viser, at der på ingen måde er manipuleret med disse i fremkaldelsen. Mikroskopisk undersøgelse viser helt normal kornstørrelse m. v.

Skypumpe?

Efterlysningen i Sjællands Tidende gav en henvendelse fra kørelærer Gunnar Andersen i Højby, der til bladet den 17. august bl. a. fortæller:

»Der er ganske enkelt tale om en skypumpe. Jeg har mange gange tidligere set skypumper af den art, og jeg er helt sikker i min sag, fordi der netop ved den nævnte tid dryssede masser af halmstrå og avner ned fra himlen over vores hus. Lidt senere skulle min kone en tur i byen, og på strækningen på hovedgaden i Højby fra barberen til bageren lå der masser af strå, som givetvis er kommet fra skypumpen.«

Gunnar Andersen har i den sidste tid set flere skypumper over Odsherred. Et par dage før så han over Grønnehaveskoven således en skypumpe med fire hvirvler.

Meteorologisk Institut udtaler sig

SUFOI har sendt fotografierne og forstørrelser heraf til Meteorologisk Institut, hvor chefen for Vejrtjenesten, E. Carlsen, bl. a. udtaler:

»Det er ikke muligt på grund af det tilsendte at give nogen sikker forklaring på fænomenet.

Ved større brande vil der på grund af den kraftige opvarmning af de nederste luftlag i mange tilfælde dannes kraftige opstigende luftstrømme. Disse luftstrømme vil indeholde hvirvler, som dannes og opløses hurtigt, og som er i stand til at rive lette genstande som f. eks. sodpartikler og små halmstumper med sig.

Jeg vil derfor være tilbøjelig til at tro, at det drejer sig om en sådan hvirvel, som har revet sodpartikler fra røgen med sig.

Da sådanne hvirvler, som nævnt, både opstår og forsvinder ret pludseligt, kan det tænkes, at den har eksisteret just i det tidsrum, fotografen tog billedet. Dermed er også forklaret, at han ikke selv har set den, og også at andre måske ikke er blevet opmærksomme på den.

Om nogen skypumpe i strengt meteorologisk forstand er der næppe tale.«

Det ser ud til, at odds er i favør af en »skypumpe«, men har læserne andre kommentarer, hører vi gerne herom.

Ole Henningsen
SUFOI's Efterforskningsafdeling.

UFO-NYT med »hulter-til-bulter« sider?

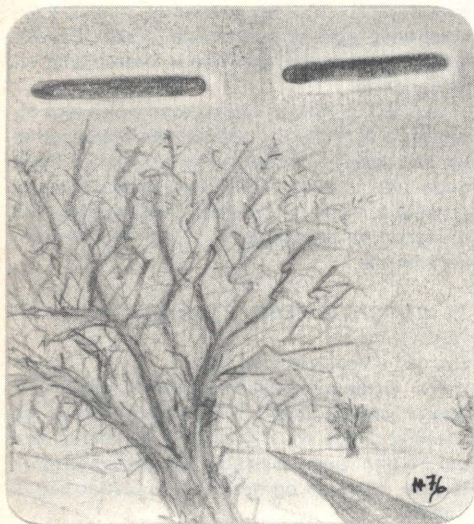
Hvis De skulle være en af de få uheldige, der har modtaget et fejl-eksemplar af UFO-NYT, skal De ikke i stilhed gå og ærgre Dem, men blot returnere det uheldige eksemplar og De vil omg. få det byttet.
Send »bytteren« til:

Frank Lerbæk,
Sanddalsvænget 17,
5700 Svendborg.

ufo rapporter
DANMARK

Fremover vil jeg søge at præsentere rapporterne på en ny måde, idet jeg vil prøve at bringe så mage rapporter som muligt. En hel del af dem vil derfor kun være refereret meget kort. Fælles for alle rapporter vil være hovedet, som deles op i tre afsnit:
Først står observationsdato, -tidspunkt og -varighed. I andet afsnit står observationssted samt postnummer. I tredje afsnit står verdenshjørnet, hvor objektet kom til syne og hvor mange grader over horisonten; herefter står det verdenshjørne, objektet forsvandt i, samt grader over horisonten.
Observatørens egen beretning, således som rapportcentralen skriftligt har modtaget den, vil være skrevet med kursiv. Herudover kan tilføjes øvrige oplysninger, som fremgår af spørgeskemaet, samt andre relevante oplysninger såsom andre observationer i samme tidsrum m. v.
Jeg er ikke klar over, om den her beskrevne måde at præsentere rapporterne på er den endelige, så jeg vil være glad for kritik, således at »UFO RAPPORTER« må blive så læsevenligt som muligt.
I det omfang pladsen tillader det vil jeg desuden forsøge at beskrive så mange indkommende rapporter som muligt, der har haft en naturlig forklaring. Disse rapporter hører mere eller mindre ind under samme rubrik, så det bliver muligt direkte at se, hvad der sker på UFO RAPPORT fronten i Danmark.

C. H.

31. december 1973, kl. ca. 15.00 - 5 minutter
5200 Odense V
Syd 45° - Syd-vest 45°

Fra Odense har vi modtaget rapport fra en ældre herre, der fortæller:

Jeg sad og snakkede med min søn i min dagligstue, som har et stort vinduesparti mod sydvest. Min søn blev pludselig opmærksom på et objekt i retningen syd. Det gled i vestlig retning med lav hastighed. Over et stort træ i sydvest standsede det. Med ét ser vi nu et andet objekt magen til det første komme fra vest, og det standsede også over træet!

Vi sprang op af stolene for at komme ud på terrassen så vi bedre kunne se, men på vej derud forsvinder de af syne.

Der hørtes ikke nogen form for lydeffekter fra objekterne, som observatøren størrelsesmæssigt angiver som værende »MEGET STORE«. Afstanden til objekterne ikke over 500 meter. På observationstidspunktet var vejret klart og skyfrit.

13. december 1975, kl. 21.15 - ca. 10 minutter
Krøjerup Overdrev 4180 Sorø
Vest-syd-vest 10° - Øst 10°
Observatøren beretter følgende:

Først så jeg et blændende hvidt lys, der forekom stationært. Samtidigt kom fra samme kant en flyver med landingslys tændt, det passerede ret hurtigt, det første blev stående på ca. samme sted, men omsider passerede det henover med en svagt susende lyd (forholdsvis tæt på, måske 1000 meter) foran to tætsiddende hvide lys, meget kraftige, bagpå et knap så kraftigt hvidt lys.

En observation på samme tid er omtalt i UFO-NYT 2/76 side 70, 2. spalte. Denne observation er foretaget øst for den før omtalte.

21. april 1976, kl. 22.15 - ca. 5 minutter
4180 Sorø
Syd-vest 30° - Øst 30°

Jeg kiggede på stjernehimlen fra soveværelsesvinduet og så den lysende dims, men troede det var en stjerne, da den var stille.

Pludselig begyndte den at glide langsomt afsted, så slukkede den og blev stående. Jeg blev ved med at kigge efter det sted, hvor den var slukket, og lidt efter tændte den igen og gled videre ind over skoven.

Det fremgår endvidere af spørgeskemaet, at objektet, der var orange lysende, tilsyneladende frembragte en svag summen under observationen.

21. april 1976, kl. 22.40 - 1 minut
2960 Rungsted
Syd-vest 30° - Syd-syd-vest 20°
Observatøren, en ung pige, beretter:

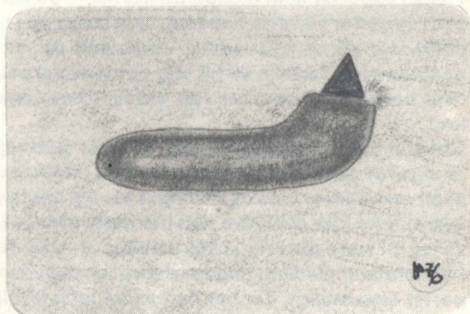
Jeg lå og kiggede ud ad vinduet, da jeg så nogle svage røde lysglimt. Derfor blev jeg ved med at kigge ud ad vinduet og så så en lidt aflang fakkel fare forbi vinduet, så at der var 3 vinduer med skarpe lys i og uden om UFO'en var der også skarpe lys, derpå skiftede den kurs og forsvandt ned mellem træerne, inden mine forældre kunne se den.

Ifølge observatørens oplysninger var både objektet og koronaen om den stærkt hvidt lysende, da objektet var nærmest observatøren. Objektets hastighed opgives til stor, og størrelsen som en fem-krone målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm. Der hørtes ikke en lyd under observationen, som kunne henføres til objektet.

18. maj 1976, kl. 16.50 - ca. 1½ minut.
3600 Stenløse
Syd-vest 35° - Øst
Observatørerne, et ægtepar, fortæller:

Selve genstanden var helt blank (aluminium).

Sås først i kikkert S.V. 35°, fulgte den i kikkert mod Ø mod Flyvestation Værløse. Der var ingen lyd eller »Damp«. Den var glidende, ændrede ikke højde. Da der pludselig blev en voldsom flyvelarm, ville jeg se om det var denne eller noget andet, - det var en jager, som kom op fra Flyvestation Værløse. Genstanden sås med det blotte øje, men blev med ét væk i disen. Størrelsen i udstrakt arm, en dansk 5-øre.

Det her viste objekt minder en del om objektet der er afbildet i UFO-NYT 1/76 side 16 fra den 4. oktober 1975. Observatørerne fra Stenløse fortæller videre, at den mørke trekant øverst på objektet var mørkerød, hvilket tilsyneladende også er den eneste forskel. Der var ikke nogen antydning af vinger, bæreplaner eller lignende.

Ved første øjekast kunne man nok være tilbøjelig til at antage, at det omtalte objekt var et fly, set under en usædvanlig synsvinkel. Imod dette taler, at observatørerne er bosiddende på en sådan måde, at de flere gange dagligt har mulighed for at iagttage fly til og fra Flyvestation Værløse.

19. maj 1976, kl. 23.30 - 2 minutter
2650 Hvidovre
Syd 15° - Vest-syd-vest 15°

Fra Hvidovre observeredes et stort rødt stærkt lysende objekt, lyset var pulserende, og objektet havde en usikker kurs. Det afveg meget fra den rette kurs ved snart at flyve fra side til side, snart op og ned. Det forsvandt bag et hustag.

24. maj 1976, kl. 01.25 - 3 minutter
På vejen ca. 1 km fra Hvejsel mod Hygym nord for 7300 Jelling
Nord-nord-øst 40° - Vest-syd-vest 15°

Jeg kom kørende på knallert kl. ca. 01.25. (Jeg havde ingen ur på, så derfor ca. klokkeslet). Jeg har i nogle måneder kørt denne strækning, så jeg efterhånden kigger på alt andet end vejen, og denne nat så jeg pludselig over Øster Thęm en hvid »stjerne«, der var noget klarere end alle de andre.

Pludselig satte den sig i bevægelse og kom ned mod mig med rasende fart. Ca. 25 m over jorden bøjede den imidlertid af og tog farten voldsomt af. Objektet fulgte nu denne højde/-hastighed og antog oval form, og små røde »stjerner« skød op fra objektet. Disse »stjerner« var konstant lysende og inden for rammerne af objektet. I denne form var objektet, indtil det forsvandt bag trætoppene. Knallerten gik ikke i stå, og lyset gik ikke ud, som man har hørt om før.

Observatøren oplyser desforuden, at objektet havde en hastighed på måske 200 km/t, hvorefter det bremsede ned til 40 km/t. Da objektet var nærmest, var det ca. 75 meter borte, det havde en størrelse på 7-10 meter i diameter. Observationen var lydløs.

30. maj 1976, kl. ca. 21.00 - 1 minut
Kongensgade, 9400 Nørresundby
Syd-syd-vest 10° - Syd-syd-øst 10°
Observatøren beretter om et objekt, der havde en farve som brændende magnesium. Objektet passerede bagved et hus, 10 meter fra observatøren. Han beskriver hændelsen således:

Jeg kom kørende i min fars bil gennem Kongensgade, da jeg pludselig så denne lysende kugle foran mig. Jeg holdt ind til siden og så, at det langsomt (relativt) passerede over masterne på et fragtskib, der lå i havnen. Jeg kørte derefter henad en gade vinkelret på Kongensgade for om muligt at få en krydspejling, men objektet var forsvundet, inden jeg fandt et egnet sted.

Observatøren opsøgte derefter nogle venner, sammen med hvem han igen kørte ned til havnen. Et par drenge der stod og fiskede, havde ikke bemærket noget usædvanligt på himlen i det angivne tidspunkt.

Observatøren og hans venner blev endnu ude en tid, men observerede ikke noget.

5. maj 1976, kl. 21.15 og 21.40-21.45 - 5-6 minutter
Hovedvej 1, 14 km før 4000 Roskilde, 4320 Lejre og landevej nord for 4060 Kirke-Såby
Nord og nord-vest - Nord og øst
Observatøren fra hovedvej 1 beretter:

Jeg holdt på Atterupvejen og kiggede over Osted, da jeg fra et stationært rødt lys med hvidt blink, som for mig at se befandt sig i Osted, så to orangegule objekter blive skudt op i luften, hvor deres adfærd var som svævefly. Efter 4-5 minutter gik de ned til udgangspunktet, hvorefter to andre objekter blev skudt op. Sådan fortsatte det den time jeg så på og var ikke holdt op, da jeg kørte hjem.

I det samme tidsrum blev Falck i Roskilde alarmeret af flere, der havde set et gult lys på himlen over Roskilde Fjord. Falck blev alarmeret, da man troede det var nødraketter fra en sejler i nød i fjorden. Dette blev dog hurtigt afkræftet af redningskorpset.

Forklaringen er sikkert en helt anden, idet der var en livlig aktivitet over Jægersprislejren, hvor man øvede mørkeskydning med forskellige typer lysgranater m. v.

Vejret var den pågældende aften letskyet, men med stor sigtbarhed, så det lyder ikke umuligt, at lys herfra er set ca. 30 kilometer sydligere i luftlinie.

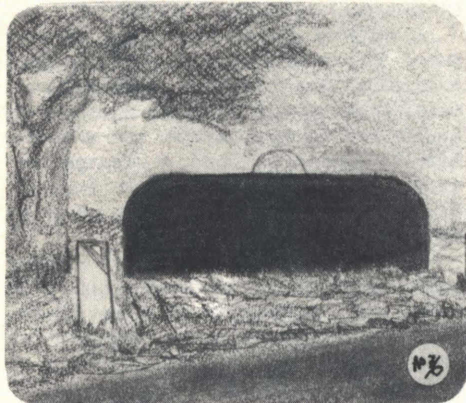
17. juni 1976, kl. 11.15
Ud for Valbygård, 4200 Slagelse
Sjællands Tidende bragte den 23. juni følgende artikel:
UFO observation ved Valbygården.

En kvinde fra Slagelse observerede i torsdags kl. 11.15 et UFO ud for Valbygården, fortæller SUFOI's repræsentant i Vestsjælland, Ebbe Truelsen.

Kvinden var på vej fra stranden mod Slagelse i bil, da hun i svinget på bakken ud for Valbygården fik øje på noget, der lignede et stort sort køretøj. Det bevægede sig langsomt ud fra alleen mod Jernbjerg og var næsten nået ud til landevejen.

Hun nåede at konstatere, at genstanden, der syntes lidt større end et folkevognsrugbrød, var helt ens i begge ender. »Taget« mundede jævnt over i enderne, og disse syntes nærmest afskårne. Der var ingen vinduer i genstanden. Midt på »taget« var den forsynet med noget, der lignede en lille gul kapsel, som så ud til at reflektere lyset.

Vidnet passerede nu en modkørende bil og var efter tre-fire sekunder fremme, hvor alleen munder ud i landevejen. Hun gjorde klar til at holde tilbage for »køretøjet«, men konstaterede

pludselig, at det var forsvundet i den blå luft!

Den øjeblikkelige reaktion hos vidnet var en slags chokvirkning, som holdt nogen tid efter observationen. Senere satte svimmelhed og anden utilpashed ind.

Det kan nævnes, at der samme dags aften var UFO-aktivitet mellem Sorø og Slagelse - i øvrigt efter længere tids komplet stilstand. Dette faktum bestyrker yderligere den antagelse, at der virkelig skete noget uforklarligt ved Valbygård torsdag middag.

Observatøren har ud over de i artiklen angivne oplysninger forklaret følgende:

Afstanden til objektet var 40-50 meter, størrelsen 4-5 meter i diameter. Da hun fik øje på objektet, vil hun anslå dets hastighed til ca. 20 km/t. Det har ikke på nuværende tidspunkt været muligt at opspore andre vidner.

3. juni 1976, kl. 22.10 - 3 minutter
Ålykke-kvarteret i det nord-vestlige 5000 Odense
Syd ca. 30° - Syd-øst ca. 30°
Observatøren fortæller følgende:

Jeg stod og pudsede motorcyklestøvler, da jeg kiggede ud ad et vindue (mod syd) og så lyskuglen, som jeg først troede var Jupiter, men kuglen var ca. 1½ gang større end Venus, og samtidig bevægede den sig mod øst. Jeg sprang derfor ud på fortovet nogle sekunder senere og iagttog fænomenet. Eftersom mine forældre også interesserer sig for UFO'er, løb jeg ind og hentede dem, så de sammen med mig nød synet, inden objektet forsvandt bag skyerne på den østlige himmel.

Objektet kom ikke mere til syne, for jeg holdt området under observation en times tid bagefter.

Observatøren angiver herudover, at objektet lyste meget stærkt og konstant gul-orange. Størrelsen målt i udstrakt arm mellem tommel- og pegefinger et nålehoved.

Der var ingen skyer på den sydlige himmel, så objektet forsvandt først ud af syne, bag et skydække på den østlige himmel.

20. juni 1976, kl. ca. 10.00 - 2-3 minutter
Hovedvej 1 syd for Kirkebjerg nær Osted 4000 Roskilde
Syd-øst 20° - Syd-syd-vest 20°
Observatøren fortæller følgende:

Jeg kom kørende mod Ringsted kl. 10.00 formiddag. Da jeg kom ud fra Kirkebjerg, så jeg en flyvende genstand med meget stærkt blændende lys foran, på himlen til venstre for vejen. Pludseligt blev lyset rettet mod bilen (projektøren blev vippet) og al strøm forsvandt på bilen, så jeg måtte lade den løbe ind til siden og standse. Jeg prøvede starteren - ingen strøm; jeg gik ud og så den flyvende genstand ligesom stå stille over bilen, men den forsvandt så i syd-sydvestlig retning. Jeg tror det hele varede 2-3 minutter, så prøvede jeg at starte og alt var perfekt, lys og alt med strøm, så fortsatte jeg. Der var ingen medgående trafik, men modgående, da jeg startede igen, ca. 200-300 meter væk; men da var UFO'et på vej væk igen mod syd-sydvest.

Observatøren beskriver objektets farve som grå-gul. Størrelsen som et meget stort svæveplan. Der hørtes ikke en lyd fra objektet.

21. juni 1976, kl. 00.40 - 5 minutter
Hovedvej A1, ca. 3 km fra Atterupvejen (lidt sydligere end observationen 20.-6.)
Øst 15° - Vest 15°

Torsdag den 24. juni havde Roskilde Tidende en notits om observationen den 20.-6., hvilket resulterede i en henvendelse fra politiassistent Th. Brandt-Jensen til avisen, som torsdag den 1. juli bragte en artikel med overskriften: »Troede fly ville nødlande på vejen«.

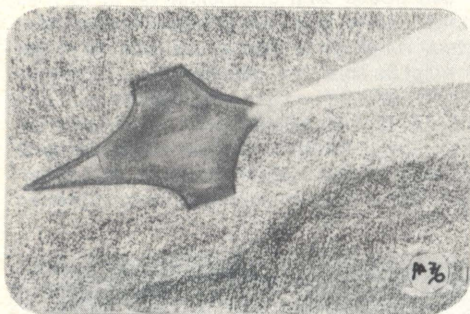
Rapportcentralen har modtaget rapport fra politiassistenten, som fortæller følgende:

Søndag nat. Klokken 00.40. På hovedvej 1 undervejs mod Ringsted. Hastigheden var omkring 90 km/t. Vognen kørte ved amtsgrænsen ved Attrupvejen, da det skete.

I bakspejlet så jeg et stærkt lys komme svingende over vejbanen bag mig. Jeg opfattede det som lyset fra en flyvemaskine. Et stort blåhvidt lys. Jeg spekulerede på, om det var et fly i vanskeligheder, som var på vej til at forsøge en nødlanding på hovedvejen. Lyset kom hele tiden nærmere, selv om jeg satte farten op for at slippe væk.

Da jeg til sidst kørte 150 km/t uden at kunne komme væk, besluttede jeg at køre væk fra vejen ved Ærtebjergskoven. Det var jeg i gang med, da lyset ramte min bil direkte. »Flyvemaskinen« var vel 50-75 meter bagved mig.

Da lyset ramte bilen, gik alt ud. Både motor og lys. Kun ved skæret fra det fremmede lys kunne jeg se kørebanen og få bilen væk fra vejen samtidig med at jeg bremsede ned.

Th. Brandt-Jensen steg uo af sin bil, som da stadig var fuldstændig mørklagt, og han så i 20-30 sekunder efter det mystiske flyvende objekt. Det forsvandt sammen med det stærke lys bag skoven i retning mod Borup. Brandt-Jensen prøvede at skimte genstanden og fik indtryk af, at det var et svæveplan, for der hørtes ingen motorstøj. Kun en svag susen ligesom fra svæveplaner, om end genstanden over hovedvejen i mørket så ud som en mindre flyvemaskine af en eller anden slags. Th. Brandt-Jensen kørte alene på hovedvejen, da episoden indtraf. Omkring 10 minutter efter passerede en bil. Den kom fra Ringsted. Da Brandt-Jensen steg ind i sin bil igen, virkede loftslyset såvel som det øvrige elektriske anlæg i vognen, ligesom motoren på ny kunne startes uden besvær.

Både denne observation, og observationen fra dagen før indeholder faktisk alle klassiske elementer for en UFO-observation. Begge observatørernes biler stopper af uforklarlige grunde, og al strømmen på bilerne forsvinder, idet de rammes af en lysstråle fra objektet. Th. Brandt-Jensen fortæller videre, at lysstrålen ligesom søgende svingede fra side til side. Den eneste lyd, der hørtes var en susen. Der var ingen motorstøj eller lignende.

Th. Brandt-Jensen, der er fhv. politiassistent og som sådan ikke ukendt med at iagttage enkeltheder og nedfælde dem i rapportform, fortæller endvidere: »Objektet var ca. 15 meter langt set nedenfra, det havde en hastighed af over 100 km/t, men idet det passerede over mig var hastigheden 20-30 km/t.«

29. juni 1976, kl. 18.50 - 4 minutter
2791 Dragør
I zenith - Syd-sydvest 70°
Observatøren, der er flyelektriker og som sådan har været ansat ved SAS i over 20 år, fortæller:

Min kone og jeg havde lige spist til aften ude på terrassen. Så lægger jeg hovedet tilbage for at kigge på en gren, som rager ind over terrassen. Jeg får pludselig øje på en »stjerne«. Jeg spørger min kone om hun kan se den, hvilket hun bekræfter. Så beder jeg hende gå op efter kikkerten (7×50) for at jeg ikke skal tabe den af syne. Med den kan jeg så se, at den ligner kroppen på en DC-8, men uden vinger og ror. Så stiger den med stor hastighed lige op. Efter 20 sekunder går den med stor hastighed mod sydsydvest og forsvinder. For mig at se må lyset fra den være genskinnet fra solen på en blank metalkrop.

Observatøren blev meget forbavset over objektets udseende, idet han først antog det observerede for et fly. Da han gennem sine over tyve år som flyelektriker både på jorden og i luften aldrig havde været ude for et fly uden vinger og ror, der opførte sig som beskrevet, kontaktede han kontrolcentret for at høre, om der på det angivne tidspunkt og sted var et fly i luften. Fra kontrolcentret kunne man fortælle, at de ikke havde kendskab til det observerede, hvorfor han kontaktede rapportcentralen for om muligt at få en forklaring.

Observatøren fortæller, at hvis vi går ud fra at objektet havde samme størrelse som kroppen på en DC-8, vil han antage, at objektet stod i en højde af 10-12 km, hvorefter det steg måske 10 km på 2-3 sekunder. Hastigheden da det forsvandt var mindst 2000 km/t. Disse opgivelser er baseret på den givne størrelse; var objektet større eller mindre er det andre tal der gør sig gældende, men opgivelsen giver et ganske godt billede af observationens forløb.

30. juni og et par dage fremover, kl. ca. 21.00 - mere end 15 minutter
Sjællands Odde, Odsherred
Vest 10°
I dagene omkring den 30. juni og fremefter observerede adskillige personer cigarformede objekter. Observationerne har fundet sted ved 21.00-tiden hver dag, det var tilmed det samme mønster, der gentog sig.

En typisk rapport lyder som følger:

Jeg så også den samme genstand tirsdag aften og troede i første omgang, at det var en sky, men da den dukkede op igen på samme plads i aftes, blev jeg klar over, at det ikke kunne være en sky.

Den stod nordvest for Solen og i en bestemt vinkel og flyttede sig meget langsomt, og jeg kunne tydelig se en hale efter den.

Jeg kunne i kikkert se hvordan genstanden kastede Solens lys tilbage.

H. Hansen, der er medlem af alarmeringskæden, blev varskoet, idet han på det aktuelle tidspunkt var i sit sommerhus på Odden.

Han beretter følgende:

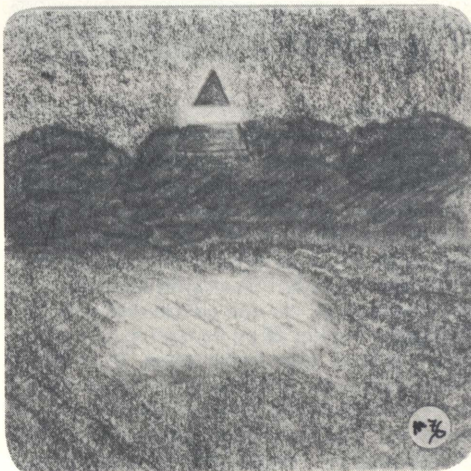
Sammen med min søn, har vi de sidste tre aftener omkring kl. 21.00 observeret en hvid rørformet genstand på den vestlige himmel. Et lysende punkt i den ene ende af objektet vakte vores mistanke, og vi fulgte derfor objektet, indtil vi efter ca. 20 minutter havde det i zenith. I kikkerten kunne vi se, at det drejede sig om et fly, antagelig af typen DC-9. Flyet kom til syne til venstre for solnedgangen og havde kurs mod Kastrup.

I dagene omkring den 30. juni var vejret usædvanlig klart, bl. a. var det fra Skamlebæk muligt at se Jyllands kystlinie, hvilket er overordentlig sjældent. Meteorologisk Institut siger op til 50 km sigt og skyfrit. Dette, sammenholdt med solnedgangen og det gode vejr, har antagelig fået mange til at beundre Solen, hvorved de har iagttaget et fly i stor højde i et så langt tidsrum, at synet ikke har været almindeligt.

11. juli 1976 mellem 22.10 og 22.30 - få minutter
3500 Værløse, 3550 Slangerup og 3300 Frederiksværk
Syd-øst 15°
En ældre dame fra Værløse fortæller, at hun var ude og gå en aftentur ca. kl. 22.10, da hun med ét observerede et blålilla objekt. Objektet, der var i trætophøjde, fløj med en hastighed på ikke over 30 km/t; hun bedømmer størrelsen til at have været ca. 1 meter i diameter. Observatøren blev nervøs ved synet, idet hun var bange for at objektet skulle eksplodere. Hun fortsatte derfor skyndsomt ned ad en sidevej, 25 meter længere fremme forsvinder objektet med ét bag nogle træer. Objektet havde kurs fra sydøst og forsvandt mod nordvest.

På samme tid kl. 22.20 observeres fra Slangerup et objekt kommende fra sydøst. Observatøren fortæller:

Jeg troede først at objektet var et fly med oplyst kabine, men med ét begyndte objektet at cirkle rundt for til sidst at stå stille. Et meget kraftigt lys kom ud af objektets bund og oplyste nogle træer på en bakketop, afstand ca. 1 km. Efter 2 minutter slukkedes alt lys. Et minut senere kom objektet til syne igen, 300 meter borte i vestlig retning; højden var da ca. 200 meter. Igen sås et meget kraftigt lys, som oplyste en

del af en kartoffelmark. Efter 2-3 minutter slukkedes lyset, og objektet blev ikke set mere.

Lyset, som kom fra bunden af objektet, syntes at komme fra hele bundfladen. Lyset var meget kraftigt, men bemærkelsesværdigt derved, at lyset ikke var synligt i luften. Det blev først synligt i det øjeblik, lyset ramte faste genstande såsom træer, marken m. v. Lyset havde en forholdsvis stor udstrækning, det var betydeligt større forneden end foroven i bunden af objektet.

På et tidspunkt passerede en bil nedenunder objektet. I bilens lyskegle sås et violet røgslør, som observatøren formoder stammer fra objektet.

Observatøren bedømmer objektet til at have været ca. 10-15 meter i diameter. Observationen var lydløs, hvilket måske kan forklare, at det på nuværende tidspunkt ikke har været muligt at skaffe flere vidner fra Slangerup, trods udspørgning af naboer.

En observatør i Frederiksværk fortæller følgende.

Kl. 22.30 så jeg fra et sydvendt værelse på 1. sal en genstand komme fra retning sydøst ind over bakkerne. Den var tydelig styret, idet den steg i højden over Stålvalseværket og igen gik ned i lavere højde og forsvandt ud over Halsnæs. Genstanden, som jeg så fra siden, havde form som en skildpadde, rundt skjold, flad forneden, for mit øjemål ca. 25 centimeter, med en farve som glødende jern. Der var ingen stråler omkring den, heller ingen støj. Den gled i moderat hastighed i en bue over en klar sydhimmel, så der var god tid til iagttagelser.

18. juli 1976, kl. 21.45 - 3-5 minutter
Parkeringspladsen øst for 8400 Ebeltoft Idrætscenter
Nord 10° - Vest 10°
En frue, bosiddende i Ebeltoft, var på vej hjem fra festpladsen for at skifte tøj, da hun med ét observerede et objekt. Hun forklarer følgende:

Nord for observationsstedet - bag Ebeltoft festplads, som var oplyst p. g. a. sommerfest - så jeg et skarptlysende objekt, lidt større end en stjerne. Den bevægede sig hurtigt mod syd. Da den var nærmest, stod den stille, måske et minut (?), og jeg så tydeligt 6-7 lysende felter (vinduer); derefter fløj den i en blød kort bue mod vest og blev skjult for mig bag idrætscentret.

Jeg så ingen konturer, kun lysene, som var rent hvide, kraftigere end festpladsens lys. Lysene var uændrede fra den stod stille og til den forsvandt ud af mit synsfelt.

Beklager, at mine oplysninger ikke er mere konkrete, men det var min første iagttagelse af et UFO, og i bare betagelse glemte jeg alt det, som hører med til en god observation.

Trods fruens afsluttende bemærkning har hun fået mange detaljer med; skemaet er udfyldt på en sådan måde, at det er lige til at gå til.

Det fremgår af rapporten, at der ikke hørtes nogen form for lyd fra objektet. Objektet var ca. 10 mm målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm.

MÅNEDENS BEDSTE
SCIENCE-FICTION

Medlems-orientering

Under denne overskrift vil SUFOI præsentere læserbreve og diverse oplysninger til bladets læsere.

Det er ved at være et år siden, at jeg sidst skrev i dette blad. »Medlemsorientering« har måttet hvile i den tid. Jeg beklager det meget, idet jeg mener, at indlægget blev læst af mange, og forhåbentlig med en vis interesse. Historien bag udeblivelsen er i korthed følgende:

SUFOI har et meget begrænset antal medarbejdere, som med kort varsel kan falde ind på tomme pladser i organisationen. I april 1975 blev Ekspeditions-posten pludselig ledig, og undertegnede sprang til. Det tog megen tid, og »Medlemsorientering« måtte vente. Nu går det bedre. Jeg har fået medarbejdere, som aflaster meget. Endelig fik jeg en henvendelse fra én af vore læsere for nylig, som jeg nødvendigvis måtte gøre noget ved.

LÆSERBREVKASSE?

En læser i Holte, fru Lergrav, ringede til mig og bad om SUFOI's kommentar til en rapport, der var omtalt i sidste nummer af dette blad. Det lovede jeg at gøre noget ved, og denne nye »læserbrevkasse« er hermed startet! Den kan kun fortsætte, dersom jeg fortsat modtager breve fra læserne! Derfor: Skriv!

ET LÆSERBREV

. . . »Kære UFO-NYT!

Alt for ofte er der ting og sager, Deres læsere ikke kan greje, f. eks. rapporten fra Brabrand den 16. januar 1976, observation over Galten. Fruen skriver:

»Under objektet ses et »gardin« (af energi). Fruen lægger megen vægt på denne del af observationen; hun fortæller at det lignede energi, som blev trukket op af vandet . . . som en Disney-film.«

– Lidt nærmere forklaring på denne »energi« ville glæde undertegnede, måske mener fruen i al sin enkelhed bare lys – jeg ved det ikke.

– Samtidig spørger jeg, om det ville være muligt at få at vide, om det Sct. Hansaften 1945 var fuldmåne?

På forhånd tak

E. M. Lergrav,
2840 Holte.«

Svar til fru Lergrav:

For at svare på Deres brev ringede jeg Ole J. Knudsen (lederen af SUFOI i Midtjylland) op på hans ferieadresse. Han fortalte, at udtrykket »tæppe af energi« stammer fra observatøren selv! Ole Knudsen har flere gange talt med vedkommende, og han har bl. a. påtalt dette udtryk. Energi er normalt ikke synligt. Imidlertid fastholdt observatøren sit udtryk, idet hun dog tilføjede, at der var tale om et fuldt ud synligt lysindtryk, som blot blev opfattet som »energi«. Referatet til UFO-NYT (nummer 4, side 151) indeholder dette udtryk for ikke at lave om på enkelthederne i en rapport. Ole Knudsen tilføjede, at man ved udarbejdelse af rapporter til brug for UFO-NYT altid søger at anvende ord og udtryk, som observatørerne selv har benyttet.

Angående Deres spørgsmål om fuldmåne kan vi oplyse, at der i 1945 indtraf fuldmåne på datoerne: 27/5 kl. 01.49 - 25/6 kl. 15.08 - 23/7 kl. 02.25. Svaret må altså blive, at der *næsten* var fuldmåne '

Venlig hilsen

Peter A. Hansen.

Breve til læserbrevkassen kan sendes til undertegnede (adressen side 2) eller til: *SUFOI, postbox 6, 2820 Gentofte.* Vi hører gerne Deres mening om bladet og dets indhold, forslag til forbedringer eller nye emner.

SUFOI's VANDREUDSTILLING

Vores plancheudstilling om UFO-problemet, som blev fremstillet i 1972, har nu gennem 4 år vandret rundt blandt de danske biblioteker. Det er blevet til besøg hos 37 biblioteker, der hver har haft udstillingen i 2 uger. Nu er plancherne også godt slidte (alle 10)! Udstillingen skal friskes op, og derefter er det tanken, at den kan lånes hos os til interesserede. Vi forestiller os, at skoler, institutioner, virksomhedskantiner,

læreanstalter etc., vil vise sig at være interesserede. Vi påtænker ikke at opkræve nogen egentlig leje; men transport og andre omkostninger må naturligvis betales af låneren. Lånetiden og andre praktiske ting snakker vi om i hvert enkelt tilfælde. Vi er først og fremmest interesseret i at få udstillingen ud til et publikum. Udstillingen er foreløbig udlovet til midten af oktober. Kunne De tænke Dem at få den på besøg, så kontakt Informationsafdelingen (det er også mig).

SUFOI's POSTBOX

Som antydet ovenfor har SUFOI anskaffet sig en postbox (box 6, 2820 Gentofte). Det er meningen at denne adresse fremover skal være SUFOI's »officielle« kontaktadresse. Repræsentantskabets medlemmer flytter jo lige så ofte som alle andre, og det har gennem mange år skaffet os problemer. Eksempelvis modtager vi stadig breve adresseret til personer, som trådte tilbage fra aktivt arbejde i SUFOI for mere end 6 år siden. Vi er bange for, at alt for mange breve går tabt, hvis ikke vi får en mere permanent adresse. Der har været andre grunde til postboxen. Bl. a. vil vi bruge den som kontaktadresse ved indbetalingen, og De vil fremover finde den på vore trykte girokort. - Har De klager over noget, eller blot forespørgsler, så benyt venligst »box-adressen«. Henvendelsen skal nok nå frem til rette vedkommende.

MEDLEMSNUMRE I SUFOI

Vi har af praktiske grunde (til internt brug) indført medlemsnumre til alle faste læsere af UFO-NYT. Det er en ordning, som går 6 år tilbage. Flere læsere har ved henvendelser til SUFOI blot underskrevet sig som »medlem nr. 135«. Hvis De kigger bag på Deres UFO-NYT, vil de fleste læsere se, at der står nr. 135. Det er *ikke* et medlemsnummer! Det er postvæsenets kodenummer for »UFO-NYT«. Bladet udsendes jo til de fleste via postvæsenet og i »bar« tilstand. Det er følgelig ikke nok, at De underskriver Dem som »nr. 135«!

- I samme forbindelse vil jeg minde nye medlemmer i SUFOI om, at »medlemskabet« opnås ved at man abonnerer fast på UFO-NYT. Alle UFO-NYT's abonnenter er medlemmer af SUFOI. Som medlem har De ret til at købe vore bøger til en særlig favørpris, der sædvanligvis ligger 25% under prisen i boghandlen. Endelig håber vi, at vore medlemmer vil assistere os ved at holde øjne og ører åbne. Står der noget om sagen i Deres lokale avis, vil vi sætte megen pris på at få udklippet tilsendt. Det kan evt. sendes direkte til Udklipscentralen i Rødovre. - Ligeledes håber vi, at De fortæller os om lokale observationer, som De måtte få nys om. Henvendelse herom til Rapportcentralen.

Peter A. Hansen,
Informationsafdelingen.

Den 27. Internationale Astronautiske Kongres afholdes i tiden 10.-16. oktober i Anaheim, syd for Los Angeles i Californien.

OH

scandi-rapport

ved Carsten Pedersen

Under denne rubrik bringer vi nyt og gammelt fra vore skandinaviske nabolande. Foruden rapporter vil vi med mellemrum bringe nyt om UFO-forskningen i disse lande.

VALLENTUNABOER »TESTET« AF UFO-BESÆTNING

I det svenske UFO-Information 2/1974 fortaltes om et tilfælde, hvor en person blev fanget af et UFO og konfronteret med UFO'ets besætning, fire halvgennemsigtige væsener med meget gammeldags påklædning.

Hændelsen i Vallentuna er ikke noget der pludseligt indtraf, oplevedes og siden glemtes med det samme.

Under spørgepanelet ved dette års UFO-kongres (UFO-Sverige), blev følgende spørgsmål stillet:

»Hvem har givet UFO-Sverige mundkurv på i Vallentunahændelsen?«

Spørgeren fik det spontane svar, at de, der i første omgang havde forsøgt at hindre os i at opklare og udrede Vallentunahændelsen, er en gruppe i Stockholm, som kalder sig URD. Drivkraften bag URD*) er en mand der hedder Sten Lindgren og som tidligere agerede under betegnelsen IGF, hvilket betyder Intergalaktiska Federationen!

Desværre er det også, ud over nævnte hemmelighedskræmmeri og modstand, et spørgsmål om omkostninger at forsøge at opklare og udrede et sådant tilfælde. I alt har vi kendskab til omkring 50 observationer af forskellig karakter i området, men det er muligt, at der er endnu flere. Vi kan af pladshensyn ikke tage alle rapporter med, men håber alligevel at læserne vil få et nogenlunde klart billede af det passerede. Kulminationen af overflyvningerne nåedes i slutningen af marts 1974, men langt tidligere rapporteredes der om underlige lysfænomener over området omkring Vallentuna, som ligger ca. 10 km nord for Stockholm.

Allerede i slutningen af 1973 begyndte vi at få rapporter om lysfænomener, men det drejede sig som oftest om hurtigt opdukkende lyskugler, der forsvandt lige så hurtigt. Angående sådanne fænomener kan man næppe foretage noget fornuftigt opklaringsarbejde. For øvrigt kan et hurtigt lysglimt jo være hvad som helst. Fra Rigsorganisationens side tog vi ganske let på rapporterne. I slutningen af 1973 og i begyndelsen af 1974, begyndte vi dog alligevel at spekulere på, om en ny UFO-bølge var på vej ind over Sverige, og på sin vis var det sådan, selv om den i rette tilfælde mest berørte Stockholm-regionen.

Håndgribelige observationer

Den 24. februar 1974 fik vi en mere håndgribelig observation i hænde. Desværre ønsker personerne at være anonyme. Familiemedlemmerne fortæller følgende:

Et ovalt objekt kom fra nordvest, standsede over en mark i tyve minutter og fortsatte mod syd, stoppede op og stod stille i to timer. I løbet af disse to timer dannedes en violet farvet ring omkring objektet. I begyndelsen stod den horisontalt, men stillede sig siden vertikalt. Samtidigt begyndte objektet at fjerne sig for til sidst helt at forsvinde. Observationen varede fra kl. 21.30 til 00.15.

En måned senere, altså den 24. marts, beretter Mats Bergfors og John Engstrand følgende: Klokken var omkring 18.50, og vi stod og talte sammen, da vi opdagede et hvidtlysende objekt. Det lignede en savklinge og var altså rundt med takker på. Vi syntes det så mærkeligt ud men spekulerede ikke særligt over det, hvorfor vi fortsatte samtalen.

- Objektet svingede mod nordvest. Vejret var letskyet og objektet kunne ses under skyerne.

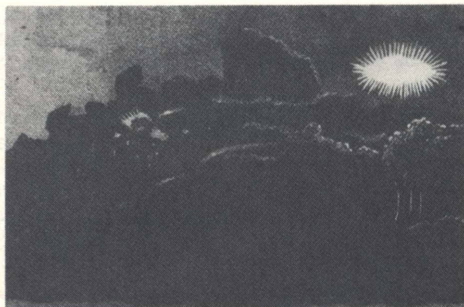
- Ved 19-tiden opdagede vi pány det samme

*) *Vi har bedt URD (UFO Research Data) om kommentarer til beskyldningerne og håber at kunne bringe deres svar i et kommende nummer.* *red.*

objekt. Det kom da fra øst i en højde af måske 200-500 meter. Størrelsen var 8 centimeter, målt i udstrakt arm. Objektet dykkede skråt ned, omtrent som et fly når det lander. Det blev skjult af træerne, men blev igen synligt en kort tid, da det fløj op over et klippe-højdedrag.

En anden observatør, fru Anderson, fortæller:

- Jeg og mine tre børn var den 24. marts på vej fra Ormsta i Vallentuna til Malmskogan i Lindholmen, da vi ved 19.30-tiden så et stort lysende objekt på himlen. Højden har vel været ca. 300 meter. Objektet dalede ned ved Söderbygård. Et kvarter senere kom det igen, med et enormt lysende skær over trætoppene ved Malmen.

Kl. 19.30, d. 24. marts 1974, i Lindholmen: »Et enormt lysskær over trætoppene ved Malmen«. Flere vidner. Ill. af Henry Axbom.

- Fra jorden, 50 meter foran objektet, kom der tre lysblink eller lyskegler, som gik til objektet. Det dalede da nedad og ligesom vuggede; samtidigt passerede det bagom en klynge fyrretræer. Straks efter steg den atter til vejrs for derefter at stoppe op. Jeg så på uret, den var præcis 19.53. Mine forældre iagttog også objektet, og vi syntes alle, at det var ubehageligt. Vi fortsatte bilturen frem til min bror og svigerinde i Markim. Selv dér kunne vi se objektet.

- Fra min bror kørte vi i to biler, eftersom han og hans familie fulgte med hjem til mig for at drikke kaffe. Vi kunne alle se objektet igen ved Malmen. Ude på Haga mark kom først det store objekt, fulgt af et mindre, orangelysende. De blev stående på hver sin side af Yttergärdesgård (Ydermarksgården).

- Vi standsede bilerne, min bror stoppede motoren og gik ud af bilen, men kunne ikke høre en lyd fra objekterne. På vor højre side var der yderligere to objekter, men disse befandt sig i stor højde. Vi fortsatte da turen. Ved Kulla kom det store objekt imod os igen og fulgte os på ca. 300 meters afstand. Det forsvandt senere ind i skoven. Vi følte os forfulgt, og et af børnene græd, hvorfor vi ved hjemkomsten meldte det passerede til politiet.

Major Björn Svanström, Stockholms Forsvarsområde, informeredes om hændelserne i Vallentuna, og han fortæller følgende:

- Ja, når vi modtager rapporter er vi pligtige til at rapportere videre. Vi kan opklare, til en begyndelse, om der har været militære øvelser i området.

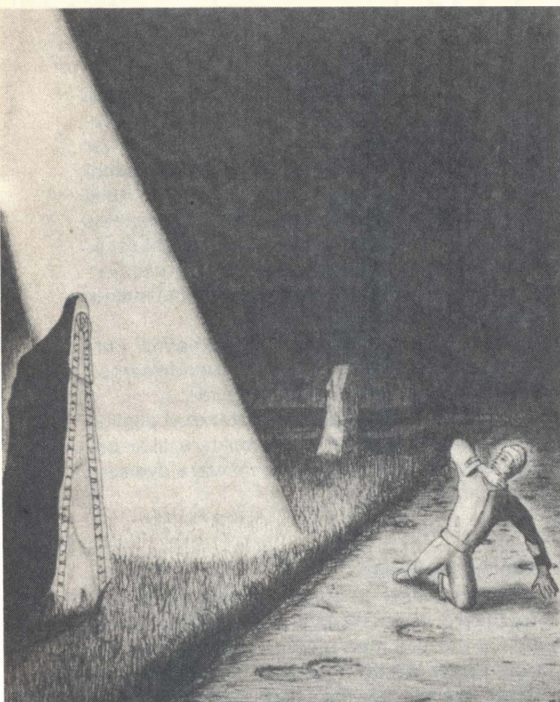
Ikke militærøvelse

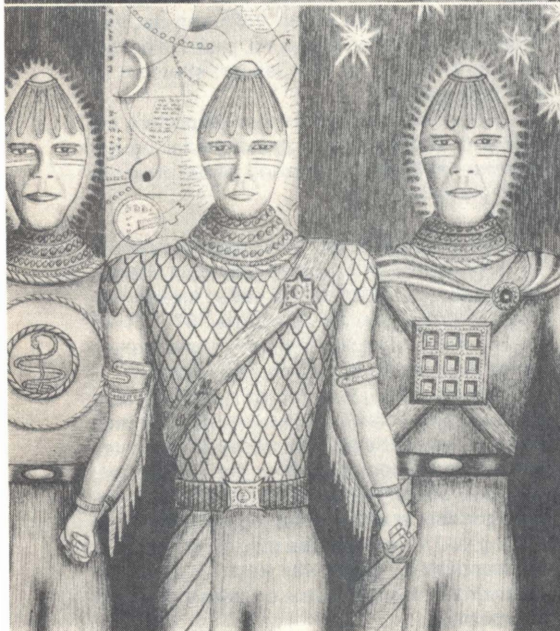
- Med hensyn til disse rapporter har vi kunnet fastslå, at der ikke har været øvelse i området. Vi har sammen med de personer der har rapporteret talt om flyvninger til Arlanda, som ligger tæt ved. Her har observatørerne klart givet udtryk for, at en sådan trafik kan det ikke dreje sig om. De ved meget vel, hvordan det ser ud, når et fly starter eller lander, eftersom de ofte iagttager det.

- Vi har således kun kunnet rapportere det videre til andre militære myndigheder og har ikke kunnet finde en forklaring på det, man har oplevet i Vallentuna.

Hvad disse personer, som indsendte rappoter, ikke kendte til, er måske den mest interessante hændelse. Den indtraf natten mellem fredag og lørdag den 22.-23. marts 1974, da en 41-årig mand, som ikke ønsker sit navn nævnt, var på vej hjem fra et selskab. Han fortæller:

- Jeg var på vej hjem ud på natten, og kom på turen til en korsvej. Jeg skulle lige frem. men *»blev draget«* til højre, hvor der også gik en vej. Jeg vidste ligesom ikke, hvor jeg ville gå hen, men blev *draget kraftigt mod højre.* Jeg passerede gennem et skovområde og kom frem til en lysning ved vejens venstre side, hvor der er et husmandssted. Vejret var koldt, og det var stjerneklart. Jeg gik videre og passerede forbi to runestene.

Natten til den 23. marts blev den 41-årige mand overrasket af et lysskær. Ill. C. B. Vos.

- Lige i det øjeblik, jeg befandt mig midt imellem disse, blev jeg omgivet af et kraftigt lysskær, som kom oppefra og fra venstre. Jeg blændedes og har aldrig set et sådant lys tidligere! *Der findes ikke et sådant lys, og jeg kan derfor ikke beskrive det.*

- Jeg blev ligesom suget ind i lyset, og forsøgte at kaste mig til siden, men det gik ikke. Jeg førtes ind i lyset, og dér ventede den næste overraskelse:

- Fire kæmpestore, halvgennemsigtige væsener i meget gammeldags påklædning befandt sig inde i lyset. Jeg forsøgte både at undslippe og kæmpe med væsenerne, men jeg kunne ikke få fat i dem. Så mærkede jeg, at det gjorde ondt i kinden. Det sved og begyndte at bløde.

Han førtes af væsenerne i objektet til sit hjem, hvor hans kone hjalp ham med at tørre blodet væk, som kom fra et rundt hul ved tindingen. Manden tror han har været udsat for en eller anden slags test. Måske tog de prøver, siger han. Han fik også lettere brandskader bl. a. i ansigtet.

Det kan yderligere oplyses, at vi har flere informationer i sagen, men da den er svær at kontrollere, må vi indtil videre nøjes med at videregive disse iagttagelser.

UFO-Information 3/1976
Carl-Axel Jonzon/C.H.

Det svenske UFO-Information bringer denne tegning, udført af C. B. Vos, af de halvgennemsigtige væsener. Det fremgår ikke, om, eller i hvilket omfang, den er udført i henhold til ← oplysninger fra den 41-årige.

---

28. juni 1976, kl. 12.55 - 5-6 minutter
1 km sydøst for Östersund/Sverige
Nord vest 45° - Sydvest 45°
Observatøren (der er bosiddende i 5000 Odense) fortæller følgende:

I sommerferien boede min kone og jeg i en hytte ca. 1 km sydøst for Östersund, der ligger i Jämtland i Sverige. I vest ligger en meget stor sø med navnet Storsjøen, og i den en ø på

10-15 km² ved navn Frøsjøen. På Frøsjøen er der en flyveplads som SAS flyver på! Den 28/6 skal vi på indkøb, og inden jeg stiger ind i bilen, følger jeg et lille to-motores fly med øjnene. Den kommer fra vest og mod øst i landingsrunden. Pludselig ser jeg under den, men meget længere væk, en lille grå tingest i fart mod syd! Det stormede den dag, så jeg troede først, at det var en ballon! Jeg følger den med øjnene, da den pludselig står helt stille og begynder at lyse som en meget stor klar stjerne. Jeg løber ind i hytten efter min kikkert og ser på den lysende skive i 5-6 minutter! Min kone så den også i den tid!

Observatøren har endvidere oplyst, at objektet, der var cirkelrundt, havde et rødt skær øverst. Objektet var nålehovedstort og stod stille i vindstyrke 7-8 i en afstand af ca. 1500 meter.

Efter det, jeg har fået oplyst på nuværende tidspunkt, vil der i udsendelsen om UFO'er i Svensk TV den 14. september i år blive vist den strimmel, dansk TV optog i en svensk folkepark.

Som omtalt i UFO-NYT nr. 4/76 side 138, ser man på filmen en stærkt lysende kugle, der pænt og adstadigt bevæger sig hen over himlen for til sidst at forsvinde bag nogle træer.

Der foreligger følgende oplysninger angående filmen:

TV-udsendelsen 23/8-1975 om »Svenske Folkeparker«, lavet af Henrik Iversen, DR. Optagelserne stammer fra: (lørdag) den 21. juni 1975 mellem klokken 21.45 og 22.30. Stedet er Hede, der ligger midt i landet på kanten af fjeldmassivet, på en breddegrad mellem Sundsvall og Gävle, 500 km inde i landet.

Det var en meget lys midsommeraften.

På filmen registreres objektet som en lysende plet/kugle, der rejser fra vest mod øst. Samlet tid 16 sekunder.

Lyset kan skyldes den meget lavt stående sols refleks på undersiden af et fly, men intet på filmen kan bevise det.

UFO-Sverige har i denne anledning foretaget nogle undersøgelser, og kan fortælle følgende:

Selskabet Linjefly havde ingen flyvning i området på det aktuelle tidspunkt.

FinnAir flyver på ruten Sundsvall-Östersund-Storlien-Trondheim. Afstanden mellem Hede og Storlien er så stor, at et fly på denne rute ikke ville have været synlig, ikke engang som en lysende kugle.

Det svenske flyvevåben havde ikke fly i området den pågældende dag.

Det kan tænkes, hvis det har været et fly, at det drejer sig om et charterfly eller lign. Dette kan ikke længere kontrolleres, idet Luftfartsverket makulerer deres lister over overflyvninger efter 6 måneder.

Muligheden af et fly på ruten USA-Finland kan også udelukkes.

Så indtil vi får flere oplysninger ad enten den ene eller anden kanal, må objektet betragtes som uidentificeret.

C.H.

Scandi-Rapport fortsættes side 212

UFO-PORT de France

Verdens første UFO-lufthavn (til flyvende tallerkener) blev officielt åbnet midt i august måned d. å. i den lille by Areas ved Bordeaux i Sydfrankrig i overværelse bl. a. af byens borgmester og en officer fra flyvevåbnet. Ideen er fostret af en lufthavnstekniker fra Bordeaux, Robert Cotten. Han siger, at når der aldrig er landet flyvende tallerkener før, er grunden simpelthen, at der ikke var nogen rigtige UFO-lufthavne. Det nye anlæg vil være åbnet døgnet rundt, og borgmesteren har lovet, at de første landinger bliver fritaget for landingsafgift. Det vides ikke med sikkerhed, om små grønne mænd i flyvende tallerkener læser aviser, men skulle det være tilfældet, opgives lufthavnens position til 44 grader 46 minutter nord og 1 grad 8 minutter vest (RB-AFP)

Ak ja, hvis det bare var *så* let . . .

KML

Uheldig foto-amatør på Amager – med mystisk, islandsk himmelfænomen

– Som sædvanlig var jeg i Island på sommerferie i år, selvom det var Islands koldeste sommer i de sidste 100 år.

Jeg var bl. a. hos min familie i Stykkisholmur ved Breidafjördur. Og weekenden lørdag/søndag 4./5. juli var vi i min families sommerhus ved Skogarströnd – 65 grader nordlig bredde / 22-23 grader vestlig længde.

Foto taget på Island af »mystisk« sky.

Her fotograferede jeg en sky, som stod ubevægelig cirka 2-3 timer, til trods for storm. Ellers var himlen blå.

For mig mindede skyen om luftskibet 'Graf Zeppelin', men da billedet blev fremkaldt i Danmark, så skyen ud, som om der gemte sig noget i den.

Seks gange prøvede jeg at få lavet ordentlige billeder (kopier) af den pågældende optagelse, men himlen blev ved med at blive kakaofarvet brun.

Så bad jeg min fotohandler om at sende negativet til en anden fremkaldeanstalt, et sted i Århus. Og nu blev himlen pænt blå, som den var den dag – og er på alle de øvrige (private) billeder, jeg tog i de samme dage.

Alle, der ser farvekopierne, udbryder spontant, når de ser disse billeder:

– Jamen, det er jo en UFO! Altså et uidentificerbart eller uidentificeret, flyvende objekt.

Selv har jeg ikke lagt andet i billedet, end at det er et spændende fotografi af en spændende sky. Men hvad mener De?

Således skrev overlærer, fru Kristbjørg Vilhjalmsson, København, til POLITIKENS fotorubrik »BILLEDE & LYD ved Cauchi«. Søndags-Politiken, den 4. januar 1976 bragte billedet og kommenterede det således:

»Vi må indrømme, at også vi havde en UFO i tankerne, da vi betragtede billedet, men for at kunne sende det til en mere videnskabelig granskning, måtte vi også have negativet. Og helst også alle de øvrige billeder på samme filmstrimmel. Det skrev vi så til Kristbjørg Vilhjalmsson.«

Allerede engang i efteråret havde SUFOI's Rapportgruppe modtaget et aftryk af fru Vilhjalmssons foto fra Island. Man havde bedt om yderligere oplysninger samt lov til at låne det originale negativ. Siden havde man intet hørt, da (som det senere viste sig) negativet var bortkommet.

Da billedet nu dukkede op i Politikens spal-

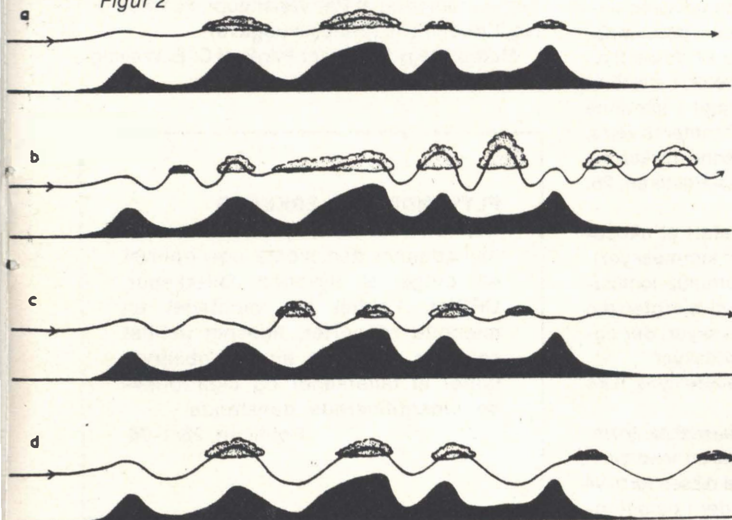
fortsættes side 198

UFO-forfattere har benyttet dette foto til illustration af deres bøger. Det er taget i 1953 af brasilianske flådeofficerer på fisketur. Ligheden med cumulus lenticularis er slående.

Figur 4

Stærkt skematisk form for bølgesystem med tilhørende skydannelser ved forskellige bjergterrænformer.

Figur 2

Cumulus lenticularis fotograferet over en bjergegn i Tjekkoslovakiet i september 1965.

Figur 3

ter, kontaktede SUFOI's Efterforskningsafdeling fru Vilhjalmsson for yderligere oplysninger i sagen.

Et aftryk af billedet tilligemed de forhåndenværende oplysninger blev sendt til Meteorologisk Institut med en forespørgsel på naturen af det fotograferede. Uddrag af svaret fra Instituttet lyder således:

»Som svar på Deres brev kan det oplyses, at det efter al sandsynlighed drejer sig om en skyart, som i fagsproget benævnes altocumulus lenticularis (linseformet sky i 2-4 km højde). Den kan dannes, når kraftig vind stryger hen over bjergterræn, idet der da i luftstrømmen kan dannes »såkaldt stående bølger«. Skyen opstår omkring »bølgetoppen«, idet vanddampen i luften fortættes i den opstigende luftstrøm foran »bølgetoppen«, og de således dannede vanddråber (skypartikler) fordamper igen i den nedadgående luftstrøm efter denne.

Man kan sige, at skyen nydannes uafbrudt på samme sted i luftstrømmen og derfor *tilsyneladende* ikke forskydes med vinden. Fænomenet er således velkendt og hverken »mystisk« eller særlig sjældent.«

Sign. E. Carlsen,
Chef for Vejrtjenesten.

Bekræftelse på, at dette er den rette forklaring, har SUFOI endvidere fået fra ingeniør Jørgen Lindballe i Ølstykke, der er en kendt svæveflyver. Netop indenfor denne sportsgren kan man have megen fornøjelse af de tidligere omtalte stående bølger i bjergterræn. Dette fænomen kan svæveflyverne benytte til deres flyvning, og ingeniør Lindballe har netop i efteråret 1975 været i Polen og svævefløjet i sådanne bølger, der bragte ham ca. 4.000 meter til vejrs, hvilket ikke er ualmindeligt. Denne forklaring blev også viderebragt af Søndags-Politiken, 25. januar 1976.

Den fotograferede sky er en afart af altocumulus skyer (hvis danske navn er lammeskyer).

Den fotograferede sky, altocumulus lenticularis, optræder ofte i og nær ved bjergterræn som store cigar- og linseformede skyer, der også benævnes føhn- eller moazagotlskyer.

Disse skyers tykkelse er almindeligvis ikke mere end ca. 200 meter.

Fig. 2 viser i meget stærkt skematisk form, hvorledes skyerne opatår, ved at en vind tvinges op af bjergrygge. Afhængig af disses form vil der opstå et bølgesystem, hvor der i bølgetoppene kan dannes disse karakteristiske skyer.

Man har gjort meget for at udforske disse bølgesystemer, der bl. a. ved store bjergkæder som f. eks. Rocky Mountains i USA har muliggjort, at tunge firemotors fly kan stige med stoppede motorer i opvindene, og som har bragt svævefly over 13 km til vejrs.

Fru Vilhjalmsson påpeger, at skyen stod ubevægelig til trods for stormvejr. Vejrtjenesten oplyser, at der på det pågældende tidspunkt på Island var vindstyrke 4-5. Som anført i brevet fra Meteorologisk Institut, er ubevægeligheden altså kun tilsyneladende, idet skyen hele tiden nydannes i den ene ende og forsvinder i den anden ende af skyen.

Sådanne skyformationer har ofte optrådt i UFO-litteraturen, idet der kan synes at være tale om meget skarpe og ejendommelige konturer, der i visse tilfælde kan ligne store faste genstande. Når dertil kommer deres tilsyneladende ubevægelighed i storm, er der ikke langt til prædikatet UFO'er.

Ole Henningsen

Referencer:

International Cloud Atlas, World Meteorological Organization, Geneve, 1956.

WMO-No. 98 Tp. 43: The Airflow over Mountains.

WMO-No. 355: The Airflow over Mountains, Research 1958-72.

Svæveflyvehåndbogen og Motorflyvehåndbogen, redigeret af Per Weishaupt, FLYV's Forlag, København. (Seneste udgave).

Meteorology for Glider Pilots af C. E. Wallington, John Murray/London.

FLYVENDE TALLERKENER

Den amerikanske stat New Mexico har gennem den sidste uge oplevet en bølge af flyvende tallerkener, UFO'er. Politiet har modtaget en mængde rapporter, ligesom politiet selv har foretaget en del observationer af tallerkener og cigarformede uidentificerede genstande.

Politiken 26/1-76.

UFO-hændelser

Fra Umvuma til Beit Bridge med UFO-eskorte

Carl van Vlierden.

Denne beretning er blevet til ud fra rapporter fra vidnerne Peter og Frances og fra forfatterens båndoptagelse af interview med vidnerne.

Natten mellem den 30. og 31. maj 1974 var et ungt ægtepar, Peter og Frances, på rejse i bil fra Salisbury i Rhodesia, via Fort Victoria og grænsebyen Beit Bridge til Durban, Natal i Sydafrika. Den oplevelse, de kom ud for, forbløffede og forvirrede dem. Da de ikke tidligere havde beskæftiget sig med UFO-problemet - (selv om Peter, som det senere vil fremgå, tidligere havde haft en UFO-oplevelse) - og ikke havde læst bøger om emnet, vidste de ikke, til hvem de skulle rapportere. Så en dag, da de havde været bosiddende mere end 5 måneder i Sydafrika, læste de en seriøst behandlet UFO-rapport i bladet »The Natal Mercury«. De satte sig i forbindelse med avisen og fortalte om deres oplevelse til redaktøren. Den videnskabelige medarbejder Bill Faill lyttede til deres beretning og henviste parret til mig. Den 28. november 1974 havde jeg, som både er repræsentant for MUFON og korrespondent for FSR, fået alle rapporter fra Peter og Frances, og den 1. december 1974 interviewede jeg dem i deres hjem i Durban. Jeg gennemgik grundigt alle punkter i deres skriftlige beretninger og fik deres tilladelse til at optage interviewet på bånd, - og den følgende beretning er baseret på eller citeret direkte fra denne båndoptagelse.

I. Mødet med UFO'erne.

Natten til den 31. maj 1974 var skyfri med god sigtbarhed, skønt Månen ikke var fremme.

»Politibetjenten«

De besynderlige hændelser begyndte et sted, ca. 10 km syd for Umvuma. Parret så en politibetjent, som sad ved vejkanten med en »walkie-talkie« i hånden. De troede, det var en politibetjent, de så. På denne vejstrækning er der ofte fartkontrol, og Peter, der kørte sin Peugeot 404 med større fart end de tilladte 100 km/t, sagtnede farten. Parret begyndte at tænke nærmere over politibetjenten, og Peter bemærkede, at det metalagtige tøj syntes mærkeligt for en politibetjent, da de normalt er iført khaki uniformer. Frances beskrev tøjet som plasticagtigt. Hun kiggede sig tilbage uden at kunne se noget.

Det første UFO

UFO'et dukkede op kl. 02.30 om natten. Frances er helt sikker på tiden, for hun havde lige set på sit ur. Hun troede lyset kom fra et højtliggende hus og bemærkede, at der var nok nogen, der var sent oppe i denne del af verden! Hun fik så den idé, at det muligvis kunne være lys på en radiomast. Lyset lignede et projektørlys, og det begyndte at dreje rundt, så det så ud, som blev det skiftevis tændt og slukket. Det dukkede op på bilens venstre side, hvor passageren sidder, det så ud til at være tæt ved og holdt tilsyneladende samme fart som bilen. Et kort øjeblik troede de, det muligvis kunne være en helikopter. Lyset havde et blåligt skær, var klart og konstant, brændte i 5 sekunder og var slukket i 2 sekunder.

Elektromagnetiske påvirkninger

Det næste var, at vognens lys begyndte at blive svagere. Det var Peter, der gjorde opmærksom på det, og skønt de igen kørte med Peugeot'ens maksimale hastighed, 140 km/t, blev lysene både ude og inde langsomt svagere, men radioen fortsatte med at fungere perfekt, mens

de lyttede til et let jazzprogram fra Lourenço Marques i Mozambique. Peter sagde imidlertid, at der var et kraftigt lys rundt om vognen, som fra neonlys og tilstrækkeligt til at kaste skygger.

Temperaturfald

Mens de kørte, blev det pludselig meget koldt i bilen til trods for årstiden, og de måtte pakke sig ind i frakker, uldne trøjer og tæpper og slå den elektriske varme til (der ligesom radioen stadig fungerede.) Tændingen må også have været normal, for motoren gik fint. Så tog Peter sin fod væk fra speederen, men vognen fortsatte med at køre 150 km/t. Tilsyneladende havde batteriet masser af kræfter i sig – for trods alt kørte radioen (der blev drevet af batteriet), og cigartænderen virkede stadig.

Kulden i vognen var virkelig meget usædvanlig. Peter har kørt ad denne rute mange gange, og han sagde, han aldrig havde oplevet en sådan kulde. Der var faktisk så koldt som inde i et køleskab, og han mente temperaturfaldet har været en halv snes grader, ned til mindre end 10° C.

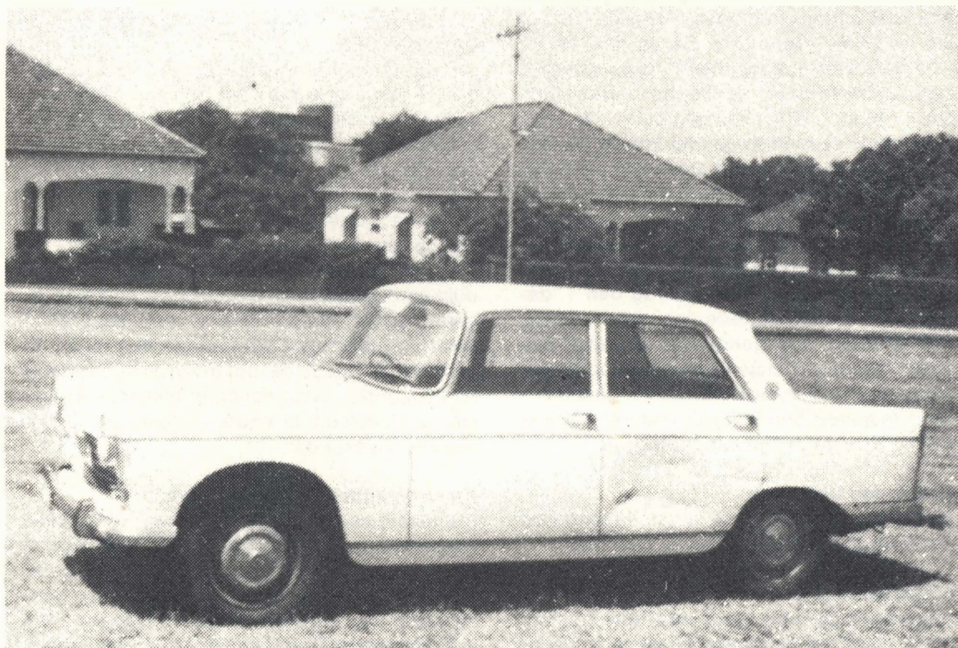
Styret som af en autopilot

Jeg holdt Peter fast på hans udtalelse om, at han havde fjernet foden fra speederen, og at dette ikke havde medført nogen reduktion af farten. Han bekræftede, at han, uden lys i forlygterne og uden kontrol med vognen havde kørt fra et sted ca. 18 km udenfor Fort Victoria til indkørslen til tankstationen i Fort Victoria. Han kunne ikke standse vognen, for bremserne virkede ikke. Han kunne heller ikke styre den og havde ingen kontrol over motoren. Vognen kørte med en fart på 160 km/t, og da han flyttede foden fra speederen til bremsen, blev bilen bare ved med at køre uden afbrydelse.

Jeg bemærkede, at han tilsyneladende ikke var blevet paralyseret, da han kunne flytte foden, og han svarede, at det var han i hvert fald heller ikke, for han havde kunnet tænde cigaretter etc.

Peter: »Jeg gjorde det kun een gang (tog foden væk fra speederen). Jeg var forstenet – men sagde ikke noget til Frances, for hun syntes i forvejen at være på randen af hysteri over alt det, der skete.«

Peters og Frances' bil – der måske har været »rigtig ude at køre«(?)

Frances: »Det var som om vognen var under fuld kontrol. Som passager kunne jeg ikke mærke andet. Vognen slingrede ikke. Føreren sad blot der uden at gøre noget; det var fuldstændigt, som om vi blev styret af en autopilot.«

Peter: »Jeg forsøgte at bevæge rattet, men der skete ingenting. Jeg var forstenet, men Frances sagde blot: »Hvordan kan du sidde der så roligt?«.«

Frances: »'Åh,' sagde han, 'det er bare et UFO' og jeg sagde: 'Jamen hvad vil du dog gøre ved det?' Han svarede: 'Ja, hvad *kan* jeg gøre?'«

De afrikanske busser

Det enlige UFO svingede fra venstre side af vognen (hvor Frances sad) over til Peters side af vognen, men en kilometer senere svingede det tilbage og fulgte dem, indtil de var få kilometer fra Fort Victoria.

På det tidspunkt, UFO'et skiftede plads, passerede de, hvad der syntes at være en afrikansk bus, der holdt på en parkeringsplads uden for et afrikansk handelshus (eller handelsplads). Der var ikke en sjæl at se. Alt lys inde i bussen samt forlygterne var tændt, - men den var tom. Peter fortalte, at sædvanligvis var disse busser propfyldte med passagerer og bagage og med cykler, tasker, kufferter og fjerkræ på taget, og mange passagerer bliver under hele turen siddende i bussen for at passe på deres ejendele. Her var der ikke et menneske at se. »Det var meget underligt«, sagde Frances.

Den første bus holdt i venstre side med køleren vendende i samme retning som Peter og Frances kørte. De næste to afrikanske busser, også med alt lys tændt og motorerne igang, holdt på den anden side af vejen med front i modsat retning. Den anden bus så de 7 km efter at de havde passeret den første, og så var der yderligere en tredje 5 km længere fremme ad vejen. Også de to sidste var tomme. Begge var parkeret ved vejsiden, hvilket i Rhodesia er forbudt under bødeansvar. Hvis der sker et uheld med en bus, er det pålagt chaufføren at sætte en rød advarsels-trekant på vejen bag køretøjet. Men sådanne fandtes ikke ved disse busser.

Peter og Frances var specielt interesseret i busserne, fordi de kørte for et firma i den koncern, Frances arbejdede for.

Lysstrålen

Der kom en lysstråle fra UFO'et og ned til horisonten, eller (spurgte Frances) var det fra horisonten til UFO'et?

Da de var ca. 10 km fra Fort Victoria, forsvandt UFO'et som et stjerneskud.

Kl. 04.30 kørte de ind på en servicestation i Fort Victoria uden lys. (Peter slukkede motoren, og da han en time senere startede igen, virkede lyset normalt igen.)

Tankpasseren bemærkede, at der var noget galt med deres forlygter. Mens han fyldte tanken op til randen, sagde Frances, som var hyllet ind i pels og uldne trøjer, at det var en meget kold nat. Den indfødte tankpasser, som havde ligget og sovet ved siden af tanken kun iført undertrøje og shorts kiggede forbavset på hende og benægtede at det var koldt.

Bilen var først varm igen, da de kom tilbage, (de havde forgæves prøvet på at få noget varm kaffe, men havde dog fået lejlighed til at blive vasket) og de startede igen kl. 05.30.

Nu 2 UFO'er

Omtrent 10 km udenfor Fort Victoria gjorde Frances endnu engang Peter opmærksom på, at et UFO/UFO'et var dukket op på deres venstre side, men denne gang så de også et andet gå i stilling over bilen. De var enten små eller også meget højere oppe. Denne gang dukkede de ikke op fra et sted bag et højdedrag, som det første havde gjort. Det på venstre side af vognen var der pludseligt, og det holdt samme fart som bilen. Lyset var konstant, og det blinkede ikke fra de to UFO'er.

Ingen mennesker

Et andet mærkeligt aspekt ved rejsen var, at bortset fra »politibetjenten« og en indfødt på tankstationen i Fort Victoria mindes de ikke at have set nogen under turen. Der var heller ikke andre køretøjer end de tre busser, som jo blev set under mærkelige omstændigheder. Peter fortalte, at dette var som regel en travl befærdet strækning. (Man må også tage i betragtning, at folk foretrækker at køre om natten fremfor om dagen p. g. a. varmen, og desuden var det natten før en fridag, nationaldagen, i Sydafrika, og da dette er hovedvejen hertil, skulle man forvente ekstra megen trafik. Charles Bowen.)

Sumpene

Nu kom de ind i et meget overraskende område. Frances havde fæstet sin opmærksomhed på det UFO, som hun kunne se ledsage dem på venstre side, men hun kunne også huske at have set mange lave buske og mængder af højt græs, og landskabet syntes fugtigt. Det var overraskende, for vegetationen i dette område er sparsom med nogle få »paraplytræer« og spredt lavt krat på meget tør bund. Peter var mere nøjagtig: »Der var store sumpområder og vand på overfladen, som reflekterede lyset ovenfra.«

Lysene havde samme farve som før, og lygterne virkede nu normalt, så Peter kunne se en overdådighed af bladløv. Vejen var knastør, tiltrods for at rabatten og jorden udenfor var våd. Der var masser af vand og tropisk vegetation.

Frances mindede os om, at der normalt er en konstant støj fra fårekyllinger og cikader. Men der hørtes ingen støj fra hverken motoren eller fra insekter. Det var som at rejse i en drøm med al lyd koblet fra - undtagen radioen, der kværnede videre på det samme program.

»Fjernstyret« en gang til

Da de kørte ud af Fort Victoria var deres fart omkring 120 km/t. Den var nu oppe på mindst de 190 km/t (hvilket er grænsen for speedometrets skala.)

Peter sagde, at han ikke selv havde kontrol over vognen ved farten på omkring de 200 km, men vognen var sådan set ikke ude af kontrol: »Den kørte bare sådan af sig selv«.

Han indrømmede, at han inderst inde var skrækslagen. »Jeg prøvede først at ignorere fænomenet og betragte det som en optisk illusion, men jeg fandt så ud af, at jeg havde mistet kontrollen, og at en anden kørte vognen. »Det var i hvert fald ikke mig!« Han følte sig chokeret, ja forstenet. Han kunne simpelthen ikke styre, og der var ingen reaktion, når han forsøgte. Han sagde, han kunne lige så godt være kravlet over på bagsædet langt væk fra instrumenterne.

Selv om vejen fra Fort Victoria til Beit Bridge langt fra er lige, så var den i henhold til Peter den nat snorlige, indtil de nåede ca. 3 km udenfor Beit Bridge.

Søvn

Vidnerne erindrede sig, at de havde undret sig over, at der ikke var det sædvanlige smukke rhodesiske morgengry - ingen morgenrødmen, ingen solopgang, kun overskyet, gråt i gråt. Det var fuldt dagslys, men gråvejr, da Peter slukkede forlygterne.

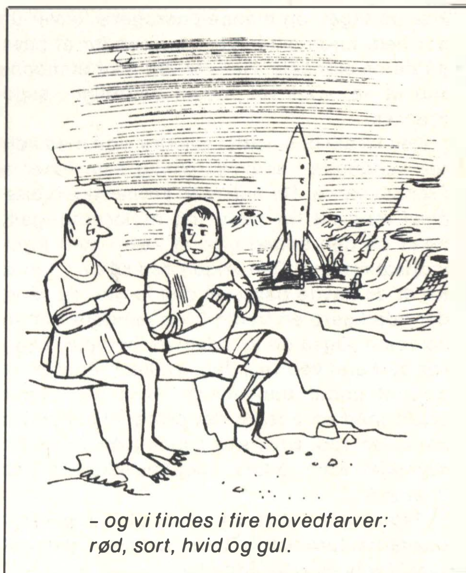
De to UFO'er var stadigt klart synlige, men syntes at være højere oppe. Der var stadig intet tegn på liv, hverken mennesker eller dyr. Frances faldt i søvn kl. ca. 06.15 om morgenen.

Frances: »Her er en ting, som jeg gerne vil nævne: Lige før jeg faldt i søvn, tænkte jeg, at nu havde vi mistet enhver lyd fra radioen. Indtil da havde det overhovedet ikke været nødvendigt at skifte station, hvilket er ganske usædvanligt, når man tænker på den strækning og den tid, vi havde kørt. Men så ½ times tid var radioen død, og det er grunden til, at jeg faldt i søvn, - der var ikke noget at lytte til; vi masede med den et stykke tid, men kunne ikke finde nogen station.«

Peter: »Fra kl. 05.30 havde jeg mistet fornemmelsen af tid. Jeg følte mig nærmest som i coma. Alting forsvandt omkring os. Fra 3 minutter efter at Frances faldt i søvn erindrer jeg intet. Jeg følte mig hypnotiseret af det uendeligt løbende vejbånd - det var ligesom kørselshypnose.«

(Fortsættes i næste nummer)

Flying Saucer Review, aug. 75/
KML

- og vi findes i fire hovedfarver: rød, sort, hvid og gul.

EN OBSERVATION I 1915 – men af hvad? 2. del

Vinteren 1914–15 blev meget streng med udmærket farbar is langs hele den nordlige del af Vestgrønlands kyst. Og da vinteren tillige bragte et usædvanlig stort narhvalestæng i Diskobugten, blev trafiken ualmindelig livlig, og det blev således muligt at spørge mange mennesker om fænomenet. Dels efter hvad jeg hørte af folk, der var kommet til hvalstængene, dels efter oplysninger, jeg fik på en rejse sydefter foråret 1915 til Holstenborg, viste det sig, at lysfænomenet var set, næsten på enhver boplads fra de nordligste pladser i Umanaks distrikt til de sydligste i Holsteinsborgs i det mindste, d.v.s. over en kyststrækning af henimod 5 breddegrader. Mange steder syntes man, at Kleist' tegning passede godt, andre havde kun set et stærkt diffust lysskær, og om lydfænomener hørte jeg ikke tale andre steder.

Jeg skal her gengive et par iagttagelser gjort af danske, der tilfældigt var ude på dette tidspunkt.

Kolonibestyrer A. Bistrup var kørt til Ujaragssugssuk ved Vajgattet. Da her var stor mangel på hundefoder, ville han ikke fodre sine hunde oppe ved stedet, men kørte et stykke ud på isen, ret ud fra kysten. Han havde en lygte med for mørkets skyld. Mens han var i færd med fodringen og vendte ryggen ind mod land, blev han pludselig lysskæret var, vendte sig om og så himlen stærkt diffust oplyst inde over det høje Diskoland, men så langt nede, at lyskilden skjultes af landet, og de Kleist'ske figurer så han ikke. Yderligere iagttagelser hindrede hans hunde ham i at anstille.

Yderkanten af Diskos basaltplateau er her lidt over 1000 m højt, og randen af plateauet ligger ca. 4 km inden for kysten. Lægges hertil ca. ½ km afstand ud fra kysten, vil kan af plateauet ses under en vinkel af ca. 12½ grad.

Kolonibestyrer O. E. Olsen så fænomenet fra assistentboligen i Umanak. Det viste sig for ham lige over Nugssuaq halvøs højeste top: Qilertinguaq. Denne top er knap 2000 meter. Afstanden er ca. 17 km. Toppen ses da under en vinkel af ca. 6° 43'. Alligevel så hr. Olsen ikke de beskrevne figurer, men han mener, efter at have hørt beskrivelsen fra Godhavn, kun at have set slutningen af fænomenet.

Når de to pejlinger: hr. Olsens over Qilertinguaq, hr. Kleist' „ret vesterpå", indtegnes i kortet, så skærer de hinanden et sted inde på Baffin Land, omtrent på den 70. længdegrad, ca. 90 geografiske mil vest for Godhavn. Af disse pejlinger er naturligvis hr. Olsens den bedste, fordi den refererer sig til et fjernt, terrestrisk punkt, medens hr. Kleist – og de øvrige godhavneres – hviler på deres almindelige opfattelse af himmelretningen. Selv om denne naturligvis er udmærket, der, hvor de bor, så kan en angivelse „ret vesterpå" jo nok variere nogle grader til hver af siderne.

Fra de andre steder er det ikke lykkedes mig at få så bestemte pejlinger. For at få dem, måtte man være på stederne, thi i almindelighed kunne folk godt angive en retning i forhold til et eller andet, men jeg havde i de færreste tilfælde lokalkendskab nok, til at jeg af de mundtlige oplysninger kunne regne en nøje pejling ud. Men udtrykt i almindelighed: „vestude lidt mod syd eller lidt mod nord", eftersom hvor iagttagelsen var sket, pegede alle mod det samme, ovenfor angivne sted.

Hvad var det?

Naturens Verden, 1920, side 327/331.

JA, HVAD VAR DET?

Vi har forsøgt at finde et svar på dette spørgsmål og har henvendt os til vor hjemlige videnskab. Beretningen blev forelagt Meteorologisk Instituts Geofysisk Afdeling II, der i et brev dateret 5. september 1975 bl. a. svarede:

„Der synes ikke at være tvivl om at lys-

fænomenet skyldes et meteornedslag. En meteorekspert på Astronomiske Institutionen i Lund, som jeg har talt med, er enig heri.

Når et meteor kommer ned gennem atmosfæren vil det opvarmes voldsomt i omkring mesopausens højde, altså ca. 80 km over jorden. En del meteormaterialer bliver revet af (fordamper) i forbindelse hermed og kan blive hængende i luften i adskillige minutter. Materialet lyser op enten på grund af luminiscens eller fordi Solen skinner på det. Meteorsporet, der i begyndelsen er temmelig retlinet, får en slangeagtig facon, fordi det påvirkes af vinde, som i forskellige højder kan blæse i meget forskellige retninger.

Med venlig hilsen

(sign.) T. Stockflet Jørgensen,
civilingeniør, dr. phil."

Det er naturligvis ikke muligt at konstatere helt præcist, at det virkeligt drejede sig om et meteornedslag. Denne forklaring lyder imidlertid tilsyneladende særdeles rimelig og dækkende, hvad angår både fænomenets fremtræden og senere forsvinden.

Om meteornedfald skriver den danske astronom Adzer Blume i sin fremragende astronomibog fra 1961 (Branner og Korch) „Verdensrummet" bl. a. følgende:

Særlig stor stjerneskud kaldes ildkugler. En ildkugle viser sig først ganske svagt lysende, men lysstyrken vokser hurtigt, og kan nå en sådan styrke, at den langt overgår alle andre himmellegemer, lige bortset fra Solen. Det er flere gange hændt, at man har kunnet se ildkugler om dagen, selv i klart solskin. Ofte ser man til sidst ildkuglen næsten stillestående, og tit indtræder en eksplosion, og man kan undertiden se rester af meteoret falde til jorden som svagt lysende punkter.

Langs ildkuglens bane ses i indtil flere minutter et lysende spor, som sikkert er dampe fra meteorets overflade.

Som et eksempel på, hvordan det forløber, når en ildkugle falder til jorden, kan fortælles om faldet ved Århus den 2. oktober 1951.

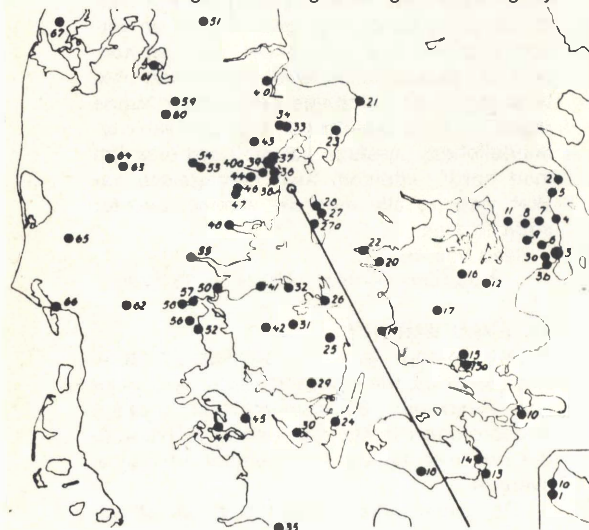
Lidt efter solnedgang – kl. ca. 18.15 – kom en stor ildkugle til syne over Danmark. Den viste sig på sydhimlen som en klar stjerne, der hurtigt kom nærmere, medens den samtidig voksede i lysstyrke. Bag den dannedes et spor, der kunne ligne udblæsningen fra en raket. Til sidst steg lysstyrken voldsomt, og meteoret eksploderede med lange udløbere til alle sider. Kort efter hørtes stærke eksplosionsbrag, der kunne høres i indtil 50 km's afstand.

„Halen" blev stående i luften i næsten et kvarter, medens den stadig skiftede form som følge af bevægelser i de høje luftlag, hvori den befandt sig. Tusindvis af mennesker så fænomenet, ikke alene i Danmark, men også i vore nabolande.

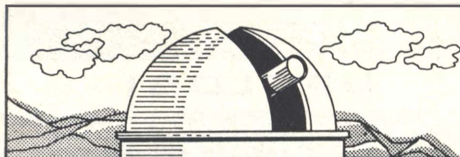
To mennesker, som gik aftentur, så stumper af meteoret falde i nærheden af sig og kunne samle dem op. Stenen var meget skør, og kun de heldige omstændigheder reddede den fra ødelæggelse. Et par uger senere blev en anden stump fundet på en tømmerplads i Århus.

Der indsamles årligt kun nogle ganske få meteorsten fra hele Jorden, så det er en meget sjælden begivenhed.

Man kender et par tidligere fald fra Danmark. 1654 faldt flere meteorsten ved landsbyen Ørsted på Fyn og i 1878 faldt der en ved Mern. Ole Henningsen

De sorte pletter på landkortet er de steder, hvorfra man har gjort pålidelige iagttagelser af Århus-meteoret. På grundlag af disse iagttagelser har det været muligt at beregne meteorets bane, som ses indtegnet på kortet.

Kontakt med rumcivilisation om hundrede år

I slutningen af 2000-tallet kan menneskeheden første gang vente at få kontakt med en civilisation på en fremmed planet uden for vort solsystem. Rimeligvis vil et sådant møde blive helt fredeligt og venskabeligt.

Det tror i hvert fald den fremstående tjekkiske rumforsker Rudolf Pecek, som har haft en samtale med det sovjetiske ugeblad Nedelja. Pecek menes at være den mand, som leder de mest seriøse studier og eksperimenter på området. Han er formand for Det internationale Astronautakademis såkaldte Komité for Kommunikation med Civilisationer uden for Jorden. Arbejdet i komiteen er et ambitiøst internationalt forskningsprojekt, og det har intet at gøre med hverken flyvende tallerkener eller fantasifulde marsmænd.

Forskere Jorden over arbejder målbevidst med at finde et endeligt svar på det evige spørgsmål, om der findes liv og fornuft uden for vor egen jord.

- Jeg håber, at de amerikanske vikingrumsonder kan afgøre, om der findes liv på planeten Mars. Deres opgave er bl. a. at søge efter organisk liv på den røde planet, siger Pecek.

Kvadratkilometer stort teleskop ud i rummet

Men ud over Mars, så er forskerne i dag mest indstillet på at bevæge sig uden for vort solsystem i jagten på liv og tænkende væsener. Til det brug tænker Pecek sig gigantiske radioteleskoper placeret både på Jorden og i satellitter, som kredser om Jorden.

I Sovjetunionen har man bygget det hidtil største radioteleskop, Ratan-600. Det har en diameter på 600 meter. Det er dobbelt så stort som det hidtil største, som ligger i Puerto Rico.

Ratan-600 er dog kun begyndelsen. Pecek mener at næste skridt bør være placeringen af et teleskop i rummet med en størrelse af en kvadratkilometer.

Pecek tror, at det inden 1980 bliver muligt via et satellitteleskop at studere en planet ved stjernen Epsilon i stjernebilledet Eridanus samt en planet ved stjernen Tau i stjernebilledet Cepheus.

Det har hidtil været umuligt at studere disse planeter, selv om de ligger forholdsvis tæt på Jorden. De forsvinder i lyset fra stjernerne.

Særlig interesse for Stjernen Tau

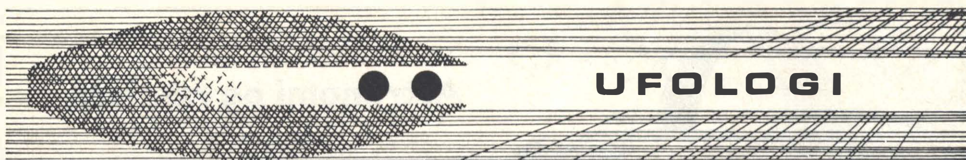
Især en planet ved stjernen Tau sætter forskerne lid til, den ligger kun 12,2 lysår borte fra Jorden.

Mange astronomer og forskere tror, at menneskeheden har meget at frygte ved at mødes med civilisationer fra andre solsystemer. De forestiller sig, at dette »noget« vil have aggressive hensigter, eller at menneskeheden får et chok ved mødet med en mere fremskreden civilisation.

- Personlig tror jeg, at mødet med en sådan civilisation hverken bliver menneskehedens frelse eller forførelse, siger Pecek. Et eventuelt fornuftsvæsen, som er i stand til at etablere kontakt med os, vil sandsynligvis først og fremmest være interesseret i kundskab og viden. En kontakt vil derfor blive af venskabelig karakter, siger Pecek.

Rudolf Pecek regner med, at de første kontakter vil komme i slutningen af 2000-tallet.

- Der vil blive krævet mindst 100 års systematisk forskning ved hjælp af stadig mere gigantiske radioteleskoper. Men naturligvis kan vi komme ud for noget uventet, siger Pecek. Men jeg tror vi skal regne med ca. 100 år endnu. *(Fyns Amts Avis 31.3.1976)*

Kan vi tro på nærobservationer?

Kommentar og beregninger af Aimé Michel

I henhold til Gallup undersøgelsen den 29. november 1973 påstår 11% af den voksne befolkning i De forenede Stater, dvs. 15 millioner mennesker, at de har set UFO'er.[1])

I. STATISTIK

Skønt dette er meget imponerende, så sætter Gallup os ikke i stand til at finde ud af det rigtige antal af observerede objekter (da adskillige vidner muligvis har set det samme objekt, eller det enkelte vidne har set adskillige objekter), det hjælper os heller ikke til at konstatere, hvor mange af disse objekter, der stadig ville være forblevet »uidentificerede«, hvis de var blevet observeret af eksperter, og det fortæller os heller ikke noget om tilfældenes besynderlighed.*)

Professor i astrofysik ved Stanford Universitet, Peter A. Sturrock[2]) har studeret problemet, og hans undersøgelser giver os svar på nogle af disse usikkerhedsmomenter. Sturrock's undersøgelser blev faktisk udført blandt de personer, der i hele verden er de mest velegnede til at afgøre, hvorvidt et objekt er eller ikke er identificerbart, nemlig de 1.175 medlemmer af AIAA (American Institute of Aeronautical and Astronautical Engineers) i San Francisco. Sturrock anslår, at antallet af sådanne uidentificerede tilfælde rapporteret fra medlemmer af denne undersøgelsesgruppe er 20. Det totale antal observatører var 33, af hvilke 17 var medlemmer af AIAA. Der var kun to af disse tilfælde, der havde en virkelig høj grad af besynderlighed.

Sådanne statistiske undersøgelser[3]) har tidligere vist, at chancen for at se et UFO er nogenlunde den samme for alle grupper af befolkningen. Hvis der skulle være en forskel mellem Sturrock's gruppe og befolkningen som helhed, ser det ud til, vi kan fastslå, at dette må skyldes følgende årsager:

a) På den ene side burde medlemmerne af AIAA's forventelig være mere nysgerrige end de fleste og derfor mere tilbøjelige til at kigge op på himlen, men denne mulige årsag skulle ikke spille nogen rolle i de tilfælde, hvor der er tale om en meget høj grad af besynderlighed, hvor observatøren ikke kan undgå at se, hvad han ser.

b) Medlemmerne af AIAA er videnskabsmænd, som tilbringer en stor del af deres tid i laboratorier og på kontorer og derfor må antages sjældnere at have lejlighed til at observere et UFO, og fremfor alt at have lejlighed til at møde et af dem på jorden ude i åbent landskab, (og det er sådanne tilfælde (nærobservationer), vi beskæftiger os med i denne artikel).

Det vil derfor fremgå, at vi, efter nøjere overvejelse, må acceptere Sturrock's resultater som værende ikke ud over - snarere tværtimod - dem, man har fundet frem til for befolkningen som helhed.

------

*) Fra Hyneks klassificering af sandsynlighedsværdi og besynderlighedsværdi.

Tabel 1: Sturrock's resultater:

Antal ved undersøgelser blandt 1.175 personer

Totalt antal observationer	20
Totalt antal obs. med meget høj besynderlighedsgrad	2
Procent observationer i gruppen (1175 personer)	1,7 %
Procent af obs. med meget høj besynderlighedsgrad	0,17%

Det totale antal voksne mennesker i USA på det tidspunkt, hvor Gallup undersøgelsen i 1973 fandt sted, var ca. 136.000.000. Hvis vi nu anvender Sturrock's resultater på den totale befolkning, når vi til følgende tal:

Tabel 2: Ægte UFO'er over hele USA:

Totalt antal ægte UFO'er (1,7% af $1,36 \times 10^8$)	2.312.000
Totalt antal UFO'er med meget høj besynderlighedsgrad	231.000

Der er intet, der tyder på, at UFO-fænomenet er noget specielt i USA. Tværtimod, alle hidtidige undersøgelser tyder på, at fænomenets eksistens og homogenitet er den samme over hele verden.[4]) Hvis vi derfor overfører Sturrock's resultater til alle de teknologisk udviklede lande, (her kan der naturligvis være nogen uoverensstemmelse om, hvilke lande, der præcis falder ind under denne definition; men under alle omstændigheder vil deres befolkning tilsammen næppe være mindre end 1.300.000.000) får vi følgende resultater:

Tabel 3:

Totalt antal ægte UFO'er (1,7% af $1,3 \times 10^9$)	$22,1 \times 10^6$
Totalt antal UFO'er med meget høj besynderlighedsgrad	$2,21 \times 10^6$

Således kan vi sige, at på basis af Sturrock's tal vil det totale antal tilfælde med meget høj besynderlighedsgrad observeret i de teknologisk udviklede lande være over 2.000.000.

II. DISKUSSION

Næsten alle tilfældene med høj besynderlighedsgrad er enten landinger eller nærobservationer.

I de avancerede lande har de fleste mennesker et fotografiapparat, og mange har også et smalfilmsapparat; men de har ikke nødvendigvis altid deres fotografiapparat eller smalfilmsapparat med sig ved observationer. Men *muligheden* for at få et nærbillede eller en film, dvs. fotos eller film af høj kvalitet med mange detaljer, har altså hidtil været til stede *over* 2 *millioner gange* i disse lande med avanceret teknologi.

Men vi har ikke ét eneste fotografi eller én eneste film af denne art (nærbilleder), hvor vi burde have haft titusinder af dem. Vi burde have været i besiddelse af komplette og særdeles mangfoldige lagre af fotografier af objekter stående på jorden med disses mandskab set forfra, i profil, bagfra, og beskæftigende sig med de forskellige aktiviteter, som det ofte er beskrevet at de udfører. Vi burde have films af alt dette.

Vi har ingen.

Panik, fejltagelser, glemsomhed, mangel på kamera i det rigtige øjeblik kan selvfølgelig forklare det faktum, at en række muligheder er blevet forpasset.

Men at de *alle* skulle være forpasset . . . det er helt uantageligt.

Den indvending, at det kun er et meget lille antal øjenvidner, der giver sig til kende - er heller ikke acceptabel. Et vidne, som kun har sin egen historie at fortælle, kan udmærket godt holde mund, og hvis han gør det, så vil hans vidnesbyrd uimodsigeligt forblive ukendt. Men et fotografi eller en film er fysiske objekter, som spredes, reproduceres, sendes ud; i særdeleshed når de/det er noget helt for sig selv. Når vi ikke ejer hverken films eller fotos, så er det, fordi der ud af 2 millioner muligheder, hvor de kunne være blevet taget, ikke er taget noget bare én eneste gang.

FORKLARING NR. 1:

UFO'erne eksisterer ikke, og alle beretninger om dem er opspind.

Dette betyder, at der skulle være over 2 millioner svindlere. Blandt disse 2 millioner er alle professioner (dette ved vi fra statistikker) repræsenteret i forhold til deres udbredelse i samfundet. Så vi har det rigtige antal professio-

nelle fotografer, professionelle fup-fotografer og professionelle specialister i særlige effekter. Og så skulle alle disse personer - uden nogen form for samarbejde - tilsyneladende udvælge sig én eneste slags påfund: *nemlig beretningen, den mundtlige beretning.*

Det vil måske siges, de alle har afholdt sig fra at tage fotos eller film, fordi det er vanskeligt. Men:

1) Hvorfor skulle de *alle* holde sig tilbage? Hvorfor er der ikke tusindvis af dårligt forfalskede fotos eller film fabrikeret af frække spøgefugle?

2) Vi har tusindvis af absurde dilettantiske beretninger; hvorfor så ikke også tusindvis af absurde og dårlige fotos? (Jeg må her lige minde læseren om, at vi her kun giver os af med tilfælde, der har en høj grad af besynderlighed, og, som fra et fotografisynspunkt, skulle give mulighed for klare, detaljerede nærbilleder.)

3) Det er helt urigtigt, at sådanne fupbilleder skulle være vanskelige for professionelle at lave, og dog eksisterer der ikke ét eneste.

Derfor er fup- og svindelforklaringen ulogisk, *men mangelen på billeder understreger noget, der synes at være fundamentalt, nemlig at alle detaljer, der refererer til nærobservationer af UFO-fænomener, stammer fra en enkelt kilde: den mundtlige beretning, rapporten.*

FORKLARING NR. 2:
Det er ikke muligt at tage nærfotografier af UFO'er.

Dette kan forstås på forskellige måder: Enten at fænomenet ikke er af rent fysisk art. (Men hvad så med mærker på jordbunden? Hvad med fotos og film taget på afstand? Hvad med de forskellige arter af sporing ved hjælp af detektorer, radar, magnetometre, etc.?) *eller at nærobservatører forhindres i at bruge deres udstyr.*

Hvis en observatør er forhindret i at bruge sit udstyr (og de tilfælde, jeg har studeret, får mig nærmest til at acceptere dette som den rigtige forklaring), så må det skyldes, at han, uden at være klar over det, er under en slags psykisk kontrol. Vi har flere eksempler på, at vidnerne efter hændelsen opdager, »at de slet ikke havde tænkt på at bruge deres kamera« og finder denne forglemmelse ganske »uforklarlig«, - og den *er* virkelig uforklarlig.

Og denne »uforklarlige« glemsomhed er reglen, når man taler om dette emne.

III. ANDRE KOMMENTARER AFLEDT AF STATISTIKKERNE

Fra en statistisk analyse baseret på studiet af 831 landingstilfælde, hvor der har været efterladt spor i jordbunden, har Ted Phillips kunnet konstatere, at gennemsnitsvarigheden af landinger er af størrelsesordenen 5 minutter.[5])

Hvis vi accepterer, at det totale antal landinger i de teknologisk avancerede lande er 2.000.000, så får vi en total varighed på 10^7 minutter eller 19 år, i hvilket tidsrum et UFO har stået på jorden et eller andet sted i et teknologisk udviklet land og inden for et eller flere øjenvidners synsfelt.

Hvis vi accepterer, at de personer, der er blevet udspurgt i undersøgelserne, rapporterer tilfælde, som er sket fortrinsvis inden for de sidste 25 år, så er vi altså nødt til at drage den slutning, at der *hver dag* står et UFO på jorden lige for øjnene af et eller flere vidner i en gennemsnitstid af 19 timer.

Alle disse beregninger (og andre, der ligner dem) viser, hvor uforklarlig mangelen på fotografier eller andre nærdokumentationer af UFO'er er.

IV: I PARENTES BEMÆRKET

Basis, som vi går ud fra for at nå disse resultater, er Sturrock's tal, fordi disse i sig selv alle indeholder de nødvendige elementer for beregningerne. Man kunne fristes til at indvende, at det er hasarderet at basere for meget på en enkelt prøve. Men vi kommer til det samme resultat, hvis vi går ud fra den hårdeste og mest negative statistik, f. eks. den, der tidligere blev udgivet af U.S.Air Force, og i henhold til hvilken kun 2% af alle UFO'er forbliver uidentificeret. Det må være tilstrækkeligt, at antallet af vidner faktisk er det samme, som angives i de tilbagevendende opinionsundersøgelser.

Hvis kun 2% (det laveste tal, givet af U.S.Air Force) af tilfældene forbliver uidentificerede, så vil man med 11% af den teknokratisk avancerede voksne befolkning stadig nå til 2.800.000 øjenvidner til ægte UFO'er. Lad os anslå, at ud af dette totale antal vil der være 1% tilfælde med stor besynderlighedsværdi (hvilket synes urimeligt lavt, hvis man undersøger journalerne), så vil man nå til 28.000 tilfælde. Selv med dette tal er mangelen på fotos og film uforklarlig. Indtil nu er det lykkedes mig at møde og udspørge 5 øjenvidner til kuglelyn og at sammen-

ligne dette kuglelynsfænomen med en nærobservation af et UFO. Kuglelyn synes at være langt det sjældneste af de 2 fænomener, og det er mere uventet, mere flygtigt og mere forfærdende end et UFO. Men ikke desto mindre eksisterer der fotografier af kuglelyn.

V. FORELØBIG KONKLUSION

Alt, hvad vi ved eller tror at vide i forbindelse med UFO'er vedrørende nærobservationer af UFO'er, kommer fra en enkelt kilde: beskrivelsen givet efter oplevelsen af de folk, som var nære øjenvidner. Men det synes umuligt at forklare statistikken, medmindre alle øjenvidner til nærobservationer er under psykisk kontrol fra UFO'et. (Den eneste anden mulighed for os ville være, at UFO'er på afstand kan udslette ethvert dokumenteret bevis på dem. Faktisk er der nogle sager, som lader ane en sådan mulighed. Men hvorfor udsletter de så ikke også alle de fotos, der er taget af dem på lang afstand?)

Vi synes derfor at være tvunget til at indrømme, at vi er totalt uvidende om UFO'ernes sande optræden og væremåde, når de observeres i umiddelbar nærhed.

Min mening er, at vi *måske* kan begynde at få en idé om, hvad UFO'er virkelig er, når vi til vor disposition har *upersonlige vidner,* som ikke giver nogen mulighed for at psykisk kontrol kan udøves (f. eks. multi-funktionelle detektorstationer - som Poher har foreslået). I mellemtiden må beretninger, givet af øjenvidnerne, indsamles omhyggeligt og betragtes ikke som sandhedserklæringer, men som følgevirkninger eller indtryk i den menneskelige psyke, forårsaget af en nærobservation af et UFO. Måske vil vi en dag opfinde en metode til at analysere disse beretninger.

Vi ved ikke, om upersonlige vidner skulle have mere held end den menneskelige psyke med at unddrage sig kontrollen fra et UFO. Men da det er muligt at lave et uendeligt antal ændringer i sådanne modtagere, (hvilket ikke lader sig gøre med den menneskelige psyke) er det måske ved disse midler, vanskeligheden en dag vil blive overvundet. Jeg indrømmer, at jeg ikke kan se nogen anden måde at gøre det på.

Efter min mening tvinger de her forelagte forhold os også til at søge mod visse andre løsninger, inclusive nogle i områder, der ligger fjernt fra UFOlogi. Men det ville være klogt først at undersøge spørgsmålet for at finde ud af, om disse mine første konklusioner er ordentligt funderede.

Aimé Michel, 29.9.75.

NOTER:

1) Gallup resultater: APRO Bulletin, vol. 22 no. 2, Sept.Okt. 1973. (Dette blad er altid antedateret flere måneder.)
2) Sturrock, Peter A.: »UFO Reports from AIAA Members«. I Astronautics and Aeronautics, et blad udgivet af American Institute of Astronautics, Vol. 12, No. 5, Maj 1974, side 60.
3) Se Condonrapporten og Gallupundersøgelsen som anført under note 1.
4) Poher, Claude: (kun på fransk): Statistiske undersøgelser af 1.000 observationsberetninger; Undersøgelser og overvejelser over UFO-fænomenet; Undersøgelser af sammenfaldet mellem geomagnetiske målinger og UFO observationsberetninger. Se også David Saunder's UFO-register.
5) Phillips, Ted: »Physical Traces associated with UFOsightings« i Bulletin of Center for UFO Studies, P.O.Box 11, Northfield, 60093, USA (Juli 1975, side 129).

Kilde: Flying Saucer Review, februar 76.

/KML

SUFOI-kommentar:

Med denne artikel af en af UFO-forskningens veteraner vil vi gerne indbyde til debat - og her skulle der nok være en del at debattere. Aimé Michel er blandt andet kendt for sin teori om UFO'ernes bevægelser ad »rette linier«.

red.

England: SUFOI har fået kontakt med en engelsk UFO-gruppe, MAPIT (Manchester Aerial Phenomena Investigation Team) og vil fremover høre nærmere om deres arbejde med UFO-sagen. Deres blad: SKYWATCH vil blive tilsendt hveranden måned, ligesom de får vort UFO-NYT og vort engelsksprogede newsletter.

/KML

»DET RENE NONSENS?«

Da den 49-årige, noget åbenmundede, australske astronom Richard van der Riet Woolley ankom til Londons lufthavn sidste uge for at overtage sine pligter som Englands nye kongelige astronom, fremkom han straks med nogle udtalelser, der rystede rumfarts-entusiaster i deres inderste. Som svar på journalisternes spørgsmål om mulighederne for interplanetariske rejser sagde den noget upolerede Woolley: »Det er det rene nonsens. Jeg tror ikke, der nogensinde vil blive afsat penge nok til at muliggøre noget sådant. Hvad gavn vil det gøre os? Hvis vi brugte dem samme beløb på fremstilling af førsteklasses astronomisk udstyr, ville vi lære meget mere om universet. Det andet ville være helt tåbeligt.«

Da han åbenbart ikke var tilfreds selv efter at have stillet sig i en sådan opposition, fortsatte astronom Woolley med at kritisere de flyvende tallerkener: »Jeg blev vækket ca. kl. 3 om morgenen af RAF og blev spurgt om et objekt ca. 900 m vestpå. Jeg sprang ud af sengen og kiggede efter. Jeg skulle have sagt: På vingerne, drenge, det er russerne, men jeg var nødt til at fortælle dem, at det var planeten Mars«.

Et øjeblik var der pinlig tavshed, så lød der indignerede udbrud. Sekretæren for det Britiske interplanetariske Selskab, Leonard Carter, råbte: »Vi tror, at den første flyvning til Månen vil finde sted indenfor de næste 20 år, og at professor Woolley vil opleve det . . . Fremtidige kongelige astronomer vil tilbringe det meste af tiden i rumobservatorier og ikke i Herstmonceux (hjemstedet for det kongelige Greenwich Observatorium)«. Kenneth Gatland, medlem af bestyrelsen for det interplanetariske Selskab, tilføjede: »Rumrejser er uundgåelige, henimod slutningen på dette århundrede vil vi have bemandede fartøjer, der omkredser Månen, og ved slutningen vil der ske landinger«. En af Woolleys astronomiske medarbejdere tilstod: »Jeg vil ikke slå koldt vand i blodet ang. rumrejser. Jeg er en fan«.

Woolley havde også sat mod i andre konservative. »Spectator«s reporter »Pharos« sagde: »Jeg ville ønske, at den kongelige astronom var gået videre endnu og havde bedt dem slå sig på modelskibsbyggeri i stedet. Det er et meget bedre tidsfordriv end at drømme om at tage til Mars med et guldfiskeakvarium over hovedet og superkoncentreret mad under tungen«.

TIME, 16. januar 1956.
Oversætter: S. A. Iversen.

. . . Og blot året efter opsendte Rusland den første sputnik og kort efter den første satellit med et levende væsen, - en hund - ombord. Og mennesket har forlængst været på Månen. De sidste gange endda uden den helt store publikumsinteresse. Så hurtigt kan ens ord blive gjort til skamme, hvis man ikke er i stand til at se ting i et videre perspektiv end til ens egen næsetip.

OH

TYSKLAND: Fra Mannheim gruppen CENAP (Centrales Erforschungsnetz Aussergewöhnlicher Phänomenes) modtager SUFOI nu regelmæssigt deres blad: CENAP-Report, og det kan allerede nu oplyses, at der i sommer har været megen UFO-aktivitet såvel i Nord- som Sydtyskland. I juni var der en UFO-observation i Bremenområdet med 40 vidner, og i Sydtyskland er der fra 4 forskellige steder indløbet meddelelser om et mærkeligt sort metallisk objekt af en i Tyskland hidtil ukendt form. De mange rapporter herom undersøges nu grundigt af den tyske UFO-gruppe.

/KML

BELGIEN: SUFOI har fået henvendelse fra en ny gruppe i Bruxelles: DETECTOR S.I.D.I.P. (Societe D'Investigation Scientifique Dans L'Inconnu Ou Le Moins Bien Connu) om udveksling af UFO-NYT og andre publikationer med deres publikationer, bl. a. et kommende blad: CANAL 14. Gruppen har et meget omspændende arbejdsprogram med focus på UFO-problemet, som også søges belyst gennem psykologi og parapsykologi.

/KML

---

rumfarts - notitser

ved Flemming Ahrenkiel

RUMFÆRGEN: Rumfærge-projektet - den såkaldte Space Shuttle - skrider planmæssigt fremad. Den 17. september fremvises således den første, færdigbyggede Rumfærge-Orbiter på NASA/Rockwell's International Space Division område i Palmdale i Californien. Begivenheden markeres med en større ceremoni med bl. a. indkaldelse af pressen og honoratiores, der kan bese vidunderet og stille spørgsmål.

(N.N. 76-143)

SOL-SKÆLV?: Måske er det ikke kun på diverse planeter, der forekommer »jord«-skælv. NASA's OSO-8 - Orbiting Solar Observatory - synes at have registreret en aktivitet i Solens atmosfære, der kunne tydes som en slags seismisk aktivitet på Solen. Et fransk ekspert-team har ved anvendelse af meget følsomme, ultraviolette måleinstrumenter i OSO-8 observeret svingninger i Solens atmosfære. Svingningerne forekommer hvert 14. minut og i dette tidsrum bevæger atmosfæren sig øjensynligt op og ned med en højdeforskel på ca. 1300 km. En af projekt-lederne, Dr. Roger Thomas, udtaler: »Vi aner faktisk ikke hvad det er, der foregår.«

(N.N. 76-141)

SATELLIT I SNOR: NASA undersøger for tiden muligheden for at anvende en satellit »i snor« som en del af lasten for Rumfærge-Orbiter-fartøjet. Satellitten skulle ophænges eller tøjres med et kabel fra Orbiter's lastrum og følge i snor efter fartøjet. Arrangementet skulle give muligheder for at foretage undersøgelser af atmosfæreområder fra Jordens overflade og op til 80 km's højde, samt diverse andre undersøgelser. Den første »satellit i snor« skulle i givet fald kunne afprøves allerede i 1980.

(N.N. 76-138)

MÅNETUR I 1980: NASA har nu udvalgt et hold videnskabsmænd, der skal studere og planlægge eksperimenter for en ubemandet Månemission i 1980. Denne Måne-ekspedition vil blive den første siden Apollo 17 i 1972. Projektet omfatter en »økonomisk skrabet« rumsonde, der skal i polær bane om Månen og en mindre ledsagersatellit. Begge opsendes samlet fra Cape Canaveral og skulle holde sig i bane om Månen i et års tid. I dette tidsrum skal sonderne undersøge Måneoverfladen, bl. a. med hensyn til de såkaldte Masconer, massekoncentrationer under måneoverfladen, der giver variationer i Månens tiltrækningskraft.

(N.N. 76-119)

EINSTEIN-SONDE: Sidst i juni måned opsendtes en sonde eller satellit - Gravity Probe A eller GP-A - hvis vigtigste måleinstrument bl. a. var et ur. Satellitten skal anvendes til at efterprøve en vigtig del af Einsteins almene Relativitetsteori, nemlig det såkaldte »Ækvivalens-princip«. Indholdet i dette princip er i korthed, at i et begrænset område i rummet er det ikke muligt at skelne mellem påvirkninger p. g. a. accelerationer og påvirkninger der skyldes tyngdekraftfelter. Når sonden sendes op, vil dennes ur til stadighed befinde sig i et tyngdefelt, der er svagere end det, et tilsvarende ur på Jorden oplever. Urene vil derfor gå med forskellig hastighed - iflg. den almene relativitetsteori - og uret i det svageste tyngdefelt vil vise mere end uret på Jorden. Det er denne tidsforskel man er interesseret i at påvise og måle. Som ure anvendes en speciel atomar-hydrogen MASER, der »går« så nøjagtigt, at de kun taber mindre end 2 sekunder i løbet af 100 millioner år!

(N.N. 76-106)

INTERCOSMOS 15: Den 20. juni opsendte Sovjet kommunikationssatellitten Intercosmos 15. Satellitten hører til en ny generation af selvstyrende sonder, der sender til modtagestationer i Ungarn, Østtyskland, Tjekkoslovakiet og USSR. Modtagestationer bygges nu ligeledes i Polen, Bulgarien og på Cuba.

(BIS nr. 9/76)

SOYUZ 21: Den 6. juli opsendte USSR Soyuz 21 fra Tyuratam Kosmodromen. Soyuz 21 er bemandet med 2 kosmonauter, Boris Volynov og Vitaly Zhdobov. Volynov fløj tidligere med Soyuz 5. Soyuz 21 skulle udføre fælles eksperi-

menter med rumstationen Salyut 5, der opsendtes samme steds fra den 22. juni, og desuden skulle der foretages forskellige videnskabelige forsøg.

(BIS nr. 9/76)

PHOSPHINE-GAS PÅ JUPITER: Et hold forskere på Arizonas Universitet mener éntydigt at have påvist gassen phosphin - PH_3 - på planeten Jupiter. Gassen findes i planetens atmosfære og skulle være årsag til farven i Jupiters »store røde plet«. Tidligere undersøgelser indicerede, at denne gas ikke skulle kunne findes på Jupiter, men det nye fund afslører bl. a., at der stadig er mange vigtige og ukendte processer der finder sted på den store planet.

(AW & ST 5/7-76)

RUSSISK SONDE TIL JUPITER?: Sovjetiske videnskabsmænd publicerede for nylig en afhandling, der behandlede problemerne i forbindelse med at sende en sonde til Jupiter og ned gennem kæmpeplanetens atmosfære. Dette har fået en del NASA-folk til at spekulere på, om russerne har i sinde at gøre forsøg på at lande en sonde på Jupiters »overflade« i nær fremtid.

(AW & ST 5/7-76)

Fl. Ahrenkiel

Scandi-Rapport fortsat

Norske observationer:

Februar 1968

LILLESTRØM

Egenrapport av NUFOC's øst-leder: Elbjörg Fjeldberg:

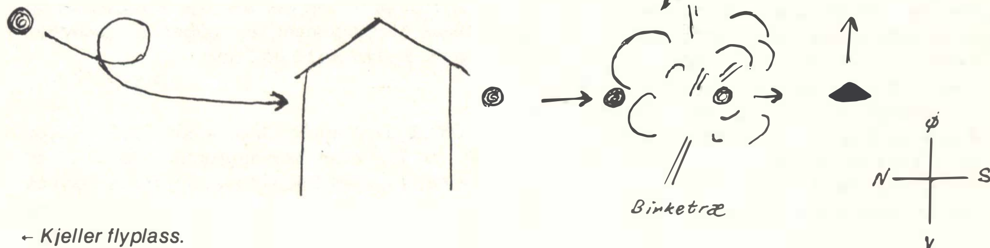
Påfølgende natt etter at Starlifter C-142, forlot Gardemoen hadde vi følgende observasjon:

»Våre gjester, Andersen og Fredriksen, skulle gå hjem (mellom kl. 24.00 og 01.00) men kom løpende tilbake og ba oss titte på et stort lys over Kjeller flyplass, mot øst. Innen vi kom til vinduet hadde objektet beveget seg i sydøstlig retning og lavet en loop på himmelen - ifølge vitnene - innen det forsvant bak naboens hus. - Vi oppdaget objektet først da det kom frem bak dette huset og det fløy da i ca. 4° høyde på østhimmelen. Hastigheten mener jeg kan sammenlignes med småflys marsjfart. Det gikk i sydlig retning og bak en gammel bjerk - vi kunne skimte det hele tiden.

Etter at objektet hadde kommet frem bak treet, beveget det seg et kort stykke og stoppet plutselig. For oss kunne det se ut som det stod over Lillestrøm jernbanestasjon, men har senere tenkt på Forsvarets Fellessamband (Fellesforbindelse) Tuentangen, ca. 3 km fra obs.stedet.

Det som nu skjedde var merkelig og vanskelig å beskrive. Kulen, som så »levende« ut med sine skiftende farver, likesom *fløt* ut i en hatteform samtidig som den ble dyp rød som når lyset skinner gjennom et glass rødvin. Etter ca. ett minutt kom et lille blåhvitt lys tilsyne på objektets venstre side, hvorpå hele objektet plutselig ble blåhvitt, steg rett opp til ca. 10° for så å fly i retning syd over Rælingsåsen, hvor det forsvant.

Objektet stoppet i SØ, gikk så rett opp til ca. 10°, og videre mot syd over Rælingsåsen. (Øyeren).

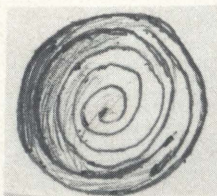

← *Kjeller flyplass.*

Min datter Evys fremstilling avviker fra min rapport på ett punkt, i det hun mener objektet var kulerundt under hele observasjonen. Hun bekrefter at hun sammen med sin mor hørte og så gjestenes fremstilling av objektets bevegelse fra Kjeller, før Fjeldbergs oppdaget det i retning øst.

Det er beklagelig at gjestene ikke så objektets merkelige forandring i farve og form fordi det hadde for lav høyde etter det kom frem bak naboens hus. Under observasjonen befant gjestene seg nede på gaten, mens Fjeldbergs stod i vinduet i annen etasje.

Samtlige observerte objektet da det forsvant over Rælingsåsen. Ifølge Fredriksen, var det igjen som en blåaktig kule.

Nærmest noe diffus (klinkekule) m/ skiftende farver inni.

Her er hva gjestene observerte før Fjeldbergs ble varslet, diktert av Fredriksen:

»Da vi kom ut i Kjellergaten oppdaget vi tilfeldig en nærmest blå-grønn kule i retning Øyern eller Tuentangen, hvor den så ut til å stå stille inntil den beveget seg noe mot Fetsund og i skrå vinkel mot Kjeller. Jeg tenkte først på fly, men hørte ingen lyd enda det var helt stille denne natten. For oss så det ut som objektet stoppet over Atomen, hvor det skiftet farve til ubestemmelig orange, (vi varslet så Fjeldbergs) beveget seg så i samme retning som tidligere, samtidig som det lavet en elegant loop på himmelen.«

(Rapporten er skrevet etter tidligere notater. E.F.)

Rapportskjemaet forteller videre at det var klarvær, mørkt, kaldt og vindstille. Ingen måne blev observert. Farven på objektet skiftet i hvitt, rosa og turkis. Avstand til objekt blir anslått til ca. 3000 meter, som skulle gi en antatt størrelse på objektet til ca. 6,5 meter. Objektets lys var middels pulserende.

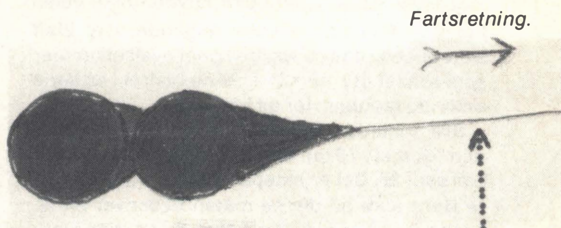
Obs.tid: ca. 3 min.

22. juni 1975.

UFO med EM-effekt over Bømlo i Hordaland.

Vitnet ble vekket opp kl. 01.00 om morgenen av noen villkatter utenfor huset. Mens hun står i vinduet og betrakter disse, hører hun at den elektriske måleren i sikringsboksen bak henne, begynner å »rase« rundt. Samtidig får hun øye på to flyvende gjenstander på sydhimmelen.

Det hørtes ingen lyd fra objektene, og de fløy langsommere enn et vanlig rutefly. De fulgte kraftlinjen med en stigende bane mot sydvest, og ble så plutselig borte bak skogen. Objektene virket bronsefarvet i månelyset, og denne stod til høyre for de to objektene. Straks disse var forsvunnet, falt den elektriske måleren tilbake til normal gange igjen.

Det var midtsommer og fullt dagslys under observasjonen, som varte i ca. tre minutter. Hun beklager at hun ikke vekket sin familie, så hun kunne hatt vitner til hendelsen.

5. november 1975

Vålåsjø - Dovre v/E-6

Observatøren kom bilende nordover over Dovre kl. 22.30 på E-6. Ved Vålåsjø på venstre side (sjøsiden) stoppet han på en liten åpen rasteplass. Han lot bilen stå med parkeringslysene på og gikk ned til stranden for å »tre av på naturens vegne«. Det var bekmørkt og intet å se. Mens han står der, kommer fire lys til syne, to store og to små. De kommer rett mot ham i en synkende kurve. Til slutt er de ikke mere enn 10 meter over vannflaten. Helt panisk løper han opp til bilen for å kjøre denne vekk, da lysene var i kollisjonskurs med denne.

Han satte på fjernlysene og rygget ut på E-6.

Omtrent samtidig som han satte på fjernlyset, forsvinner de fire lysene plutselig. Han går ut av bilen for å lytte, men hører intet og kjører så videre.

Farven på lysene var gul mot orange og kursen var NV/SØ. Da han oppdaget lysene, var de ca. 200 meter over vannflaten, og hastigheten anslås til 50 km/t. Obs.tid 2 minutter. Det var overskyet og vestlig laber bris.

20. februar 1976

Lysende kule blir filmet i Lågendalen

Steinholt (VG) - Den kom glidende som en lysende kule gjennom kveldsmørket, lyste opp dalen med et rødaktig skjær. Helt lydløs var den, ingen motordur å høre. Kursen var stø nordover dalen. Den holdt høyden hele veien. Før den forsvant skjedde følgende: i et blaff sendte den ut røde lys, de lignet sveiseflammer som slikket ut i mørket. Lysene blafret i en serie omkring lyskulen, før alt ble vekk.

Siik innleder Verdens Gang sin reportasje den 19. mai -76 om en UFO-observasjon fra 20. februar i år. Det er ekteparet Mary Anne og Kåre Berg som på denne måten beskriver en lysende flyvende gjenstand som de en stille mørk kveld fikk se da den gled over gården deres i Steinsholt og forsvant nordover Numedalen i retning mot Kongsberg.

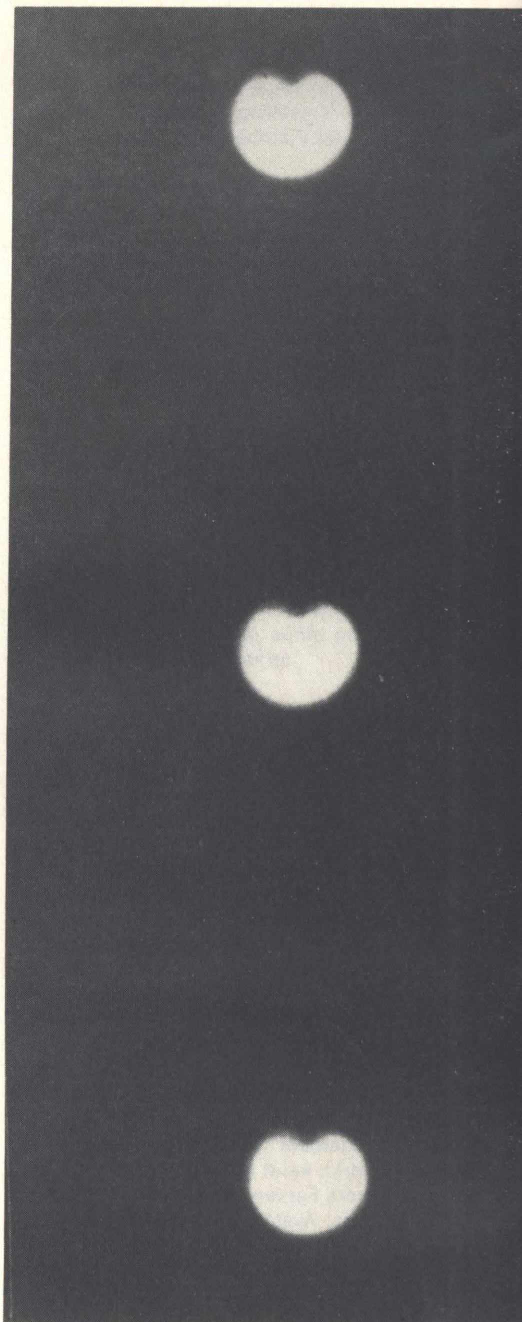
NUFOC-Øst tok straks kontakt med ekteparet Berg og fikk utlånt filmen for nærmere undersøkelse. E. Fjeldberg kontaktet så den 26.05, Astrofysiske Blindern og forela filmen for Observatør Rolf Brahde. Tilstede var også Univ.lektor Truls Ringnes og Radioastronom Øistein Elgarøy.

Rolf Brahde hevdet at filmen viste solformørkelsen 29. april i år, men fikk ikke full tilslutning i sitt syn fra alle de øvrige.

Utdrag av skriftlig uttalelse fra Solobservatoriet Harestua:

»Vi har også målt svertingen på filmen med vårt mikrodensitometer. Dette viser at kamera har vært ute av fokus, ettersom alle bildene har en lys ring like innenfor kanten av det lyse området. Dette viser også på kopier (negativ) av filmen.

- Tar man for seg observatørenes rapport, er det sette objekt på størrelse ca. ½ grad (ert), mens filmen viser objektets størrelse til ca. 2 grader. Dette indikerer at kamerainnstilling må

ha vært ute av fokus, hvilket også et diagram viser.

Filmen ble også vist Kapteinene A. Knutsen og A. Brandtzeg, ved Kjeller fotolab, som hadde samme bemerkning som Harestua Solobservatorium, at kamera hadde vært ute av fokus under filmingen. Videre savnet de sammenligningsgrunnlag (referansepunkter) på filmen.

Filmen ble i sin helhet levert til Verdens Gang, hvor den ble klippet for kopiering.

Et lag fra NUFOC's utrykningsseksjon, Tønsberg, med seksjonsleder Odd Gunnar Røed, Arne Foss og Jan Snekkestad, reiste den 23.05 opp til Svarstad for å intervjue ekteparet Berg. Ifølge Røed, er artikkelen i Verdens Gang 19.05, korrekt gjengitt vedrørende hendelsesforløpet, men bildet som er vist av gjenstanden er vridd 90 grader. Den mørke flekken skal altså være rettet oppover.

Ekteparrets rapport er skrevet etter øye og kikkert inntrykket, men det er klart at det de så visuelt avviker en del fra hva de senere så på filmen. På filmen kom nemlig den sorte delen øverst på objektet tilsyne, samt en aura bestående av et rødlig skjær rundt det hvite, og tilsist inne i det hvite avtegner det seg noe som minner om en kjærne med forbindelse opp til det sorte:

Ikke noe av dette var sett før.

Da Røed, nevnte for ekteparet at det fra ekspertsihold var blitt antydet at filmen viste solformørkelsen 29. april -76, ble de mektig vred, og han fikk høre at dersom »såkalte« forskere ikke kunne se forskjell på film som var tatt om kvelden i mørke, vinterstid, og film var tatt om dagen av solen, forårstid, så var det ikke nye igjen av respekten til vitenskap og forskning! Røed mener imidlertid at det er bevist at det ikke er filmet noen solformørkelse i Lågendalen. Og dette begrunner han med at det på filmstrimmelen etter UFOopptaket vises noen scener av sønnen med ny motorsykkel, som ifølge kjøpekontrakten var ervervet den 9. april -76! Røed fikk se kjøpekontrakten.

På returen kjørte de innom herredsagronom Kjell Herlan, meteorologisk institutt's mann i Svarstad. Det var på grunn av usikkerhet med hensyn til observasjonsdatoen Herlan ble kontaktet, da Bergs, som ikke hadde festet seg så mye til episoden før etter filmen ble fremkalt, var noe i tvil. Bergs og Herlan, hadde tidligere pratet sammen om observasjonen, og siden Berg nevnte at det hadde vært en fredagskveld med sne senere på natten,var det enkelt for Herlan å fastslå datoen. Herlan sa straks, og uten å være oppfordret, seg god for ekteparet Berg. Bare synd at de, som han uttrykte det, ikke turde prate særlig om hendelsen, da bygdefolket er vanskelige mennesker å overbevise om slike ting.

Ifølge Herlans protokoll var været på nevnte dato identisk med det som Berg hadde fortalt: Klarvær først på dagen, lettskyet utover kvelden og snefall om natten.

På filmen er det et »hopp«. Årsaken til det er, at fru Berg, som filmet, flyttet på seg da UFO'et gled bak et tre på eiendommen. I dag angrer hun på at hun ikke filmet UFO'et gjennom treet. *Det* ville ha gitt referansepunkt!

F.W.K.

Har du nogen sinde tænkt på, om der findes liv, som vi kender det, på andre barer?

Årene går og hvad kan vi gøre?

Ved foredrag bliver man ofte stillet overfor spørgsmålet, om hvad der er sket i de forløbne år. og hvilke resultater, vi så er kommet frem til.

Det er ikke altid nemt at svare helt konkret på et sådant spørgsmål, som jo er meget relevant. Ofte har man jo for travlt med gøremål, som heller ikke må forsømmes, som f. eks. at få sammensat et sobert indhold af dette blad, foredragsvirksomhed og mange andre (også) vigtige ting for UFO-sagen herhjemme.

En af de ting, som bør have en meget høj prioritet, når man taler om UFO-observationer, er derfor den tekniske side af sagen. Man bør i højere grad benytte sig af forskellige tekniske hjælpemidler for at gøre rapporterne bedre kvalificerede for videnskabelige studier.

Men prøv at læse om Olden Moore's observation fra USA:

Den 6. november 1957 var Olden Moore på vej hjem til Huntsburg fra Painesville, Ohio, da han ved midnatstid så et blågrønt, flammende objekt krydse landevejen. I beskrivelsen af oplevelsen udtalte Moore:

»I løbet af sekunder dukkede objektet op foran mig. Det var så stort som et hus. Så syntes det at dele sig. En afdeling forsvandt i luften, mens den anden slog sig ned på en mark i nærheden af landevejen. Da jeg først observerede objektet komme imod mig, kørte jeg ind til siden af vejen og slog tændingen fra. Jeg iagttog fartøjet på marken i ca. et kvarter, så gik jeg ud af vognen og hen imod det. Jeg hørte en tikkende lyd som af en elektrisk måler. Jeg standsede, før jeg nåede objektet og vendte tilbage til min vogn og kørte hjem for at hente min kone, så hun også kunne være vidne til landingen. Da vi vendte tilbage sammen, var objektet borte. Det var ca. 15 meter i diameter og formet som en »tallerken« med en omvendt »tallerken« ovenpå. Der var en kegleformet kuppel, der var tilspidset foroven. Kuplen glødede klart.«

Den samme dag som Olden Moore havde sit møde med det mærkelige fartøj, blev et cigarformet objekt observeret af mange mennesker i det samme område, og vindspejlet på en vogn var dækket af hul-mærker og fandtes at være radioaktivt.

Den 8. november blev Olden Moore forhørt af lederen for Lake Countys Civilforsvar, Kenneth Locke, sheriff Louis A. Rubusky; embedsmænd fra U.S.Air Force og mange pressefolk.

Den 7. november havde Mr. Locke undersøgt marken, hvor Moore havde set UFO'et, med en geigertæller og opdaget, at tælleren registrerede 150 millirøntgen i centrum af et område med en radius på 15 meter. Aflæsningen faldt til 20-30 millirøntgen ved områdets periferi.

Robert Seitz, en akademisk student fra Case Institute of Technology i Cleveland, sagde, at det normale baggrundstal var ca. 20 millirøntgen.

Her var altså et tilfælde af en UFO-landing, hvor man stod med et fysisk bevis for, at der havde været en påvirkning af en eller anden slags.

Hvis en sådan observation finder sted herhjemme, har SUFOI ingen mulighed for straks at konstatere f. eks. en øget radioaktiv udstråling i et formodet landingsområde. Civilforsvaret råder naturligvis over geigertællere, men dem kan vi jo ikke disponere direkte over.

Imidlertid har en af SUFOI's gode venner bygget en meget følsom geigertæller, der med udskiftelige tællerrør kan måle både Alfa-, Beta- og Gammastråling. Denne geigertæller er konstrueret, så den er transportabel og går på batterier. Dens udslag registreres dels på et måleinstrument, dels gennem en højttaler.

En følsom geigertæller er ret dyr i anskaffelse, men da dette instrument er fremstillet af en af vore egne teknikere, har SUFOI chancen for at erhverve denne geigertæller til ren materialepris.

Denne handy model kan hurtigt ekspederes fra den ene ende af landet til den anden. Vi har her en enestående mulighed for at kunne inddrage forskellige myndigheder i en sag, der omfatter en formodet landing, såfremt der konstateres en øget radioaktivitet i landingsområdet.

Dette betyder, at vi måske på denne måde kan stille med fysiske beviser, der på længere sigt kan involvere interesserede videnskabsmænd i UFO-sagen. Vi må nok se i øjnene, at uden sådanne beviser er det nok de færreste, som vil være interesseret i vort arbejde.

Hjælp os med at få stablet et spirende teknisk seriøst UFO-projekt på benene. Send os 10 kr. Send os 100 kr. Beløbet er ikke det afgørende, blot viljen til at gøre noget. Send beløbet til

GIRO 9 11 77 25
SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte
Og mærk girotalonen: *»Geigertæller«*

I de kommende nr. af UFO-NYT vil vi holde læserne orienteret om slagets gang. På forhånd tak for hjælpen.

Ole Henningsen
SUFOI's Efterforskningsafdeling

Lord Dowding og UFO'erne

I denne tid sender dansk TV en serie på 26 programmer om anden verdenskrig med titlen »En verden i krig«.

En af de meget omtalte personer i de indtil nu viste programmer er den britiske lord Dowding, chef for Royal Air Force under slaget om England i 1940.

Englændernes vigtigste tekniske forspring var bl. a. radarvarslingen, der gjorde det muligt for de engelske jagere at blive på jorden meget længere, inden de gik til angreb. Piloterne vidste desuden, når de gik på vingerne, nøjagtigt hvor tyskerne befandt sig, og hvor mange de var.

Det var den britiske luftmarskal lord Dowdings fortjeneste, at alle sådanne tekniske hjælpemidler blev anvendt og centralt styret, hvilket i sidste ende bevirkede, at tyskerne aldrig vandt herredømmet over luftrummet over England.

Lord Dowding, der døde i 1969, 87 år gammel, interesserede sig levende for parapsykologi og for UFO'er.

Om UFO'er udtalte lord Dowding engang ved et foredrag bl. a.: . . . »at beviserne for UFO'ernes eksistens er så overvældende, at jeg forlængst har accepteret dem. Jeg er derfor kun lidt interesseret i beretninger om nyere observationer . . . Hvad der virkeligt interesserer mig, er enhver beretning om personlig kontakt med »UFO-nauterne« . . . Det er ved at analysere og sammenligne disse ofte uoverensstemmende rapporter, at vi før eller siden . . . erfarer om interplanetarisk flyvning.«

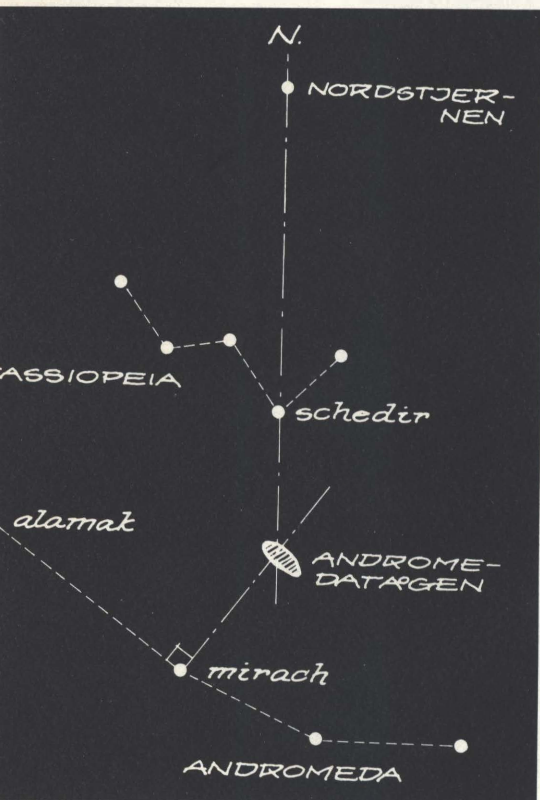
Ole Henningsen

KIG PÅ HIMLEN . . .

Af E. Amby Knudsen

Sidst forlod vi galakserne, der med lysets hastighed forsvinder ud over universets grænser. Der er dog én galakse, der for amatører er inden for rækkevidde, nemlig Andromedatågen, der p. g. a. sin størrelse og relative nærhed (ca. 2 millioner lysår) er værd at ofre lidt opmærksomhed.

Andromedatågen, der befinder sig i stjernebilledet Andromeda (i virkeligheden en vildledende betegnelse der skyldes en gammel overlevering fra det 10. århundrede, da man ikke kunne skelne mellem de egentlige galaktiske tåger og mælkevejssystemer), minder i mangt og meget om den galakse vi selv tilhører, og den består af mere end 100 milliarder stjerner. Hvis man ikke er fortrolig med himmelorientering, kan det synes håbløst at begynde at lede efter dette objekt, men det er egentlig ikke så svært at finde det.

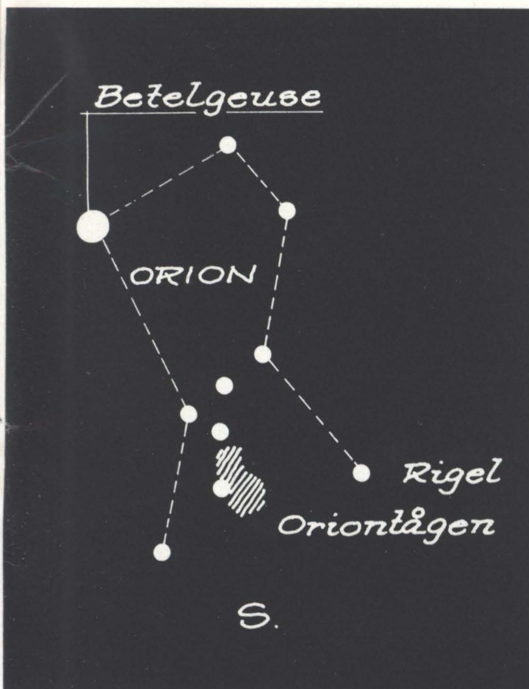
Jeg foreslår at bruge Nordstjernen, Cassiopeia og Andromeda som udgangspunkt. (Se illustration A). Hvor en lige linje fra Nordstjernen gennem Schedir i Cassiopeia krydses af en lige linje gennem Mirach i Andromeda, skulle objektet kunne findes.

For at gøre det endnu nemmere må jeg anbefale at søge med kikkert en aften midt i november ved 21.00-tiden. Dette tidspunkt er valgt af to grunde. For det første har man ikke et generende månelys på himlen, og for det andet skulle andromedatågen på denne tid stå næsten i zenit (lige over hovedet).

På denne tid af året er der et stjernebillede, der ganske bestemt har fanget mange menneskers opmærksomhed, nemlig Orion. I dette stjernebillede forekommer en galaktisk tåge, der til sammenligning med Andromedatågen adskiller sig ved at bestå af tynde gasmasser, der ved belysning af de nærmeste stjerner fremtoner så klart på himlen at den en mørk aften med klar himmel kan ses med det blotte øje.

A. Illustrationen holdes op over hovedet (Zenith), når objektet skal findes

B. Oriontågen

UFO-møder på Lolland-Falster

Som tidligere år afholdes møder for alle UFO-interesserede på Lolland-Falster.

Møderne finder sted på følgende datoer:

20. oktober,
25. november 1976;
11. januar,
21. februar og
30. marts 1977.

På møderne vil der blive vist lysbilleder og film samt diskuteret de seneste rapporter og andre ting af interesse.

Møderne afholdes hos undertegnede på denne adresse:

Duegård, Nakskovvej 5,
4920 Søllested, tlf. 03 - 94 11 69.

Ole Henningsen

Mest udbytte af observationen får man dog ved brug af kikkert. Dette stjernebillede er uden tvivl den prægtigste og mest iøjnefaldende konstellation af alle på den nordlige himmel. (Se illustrationen B). Man får virkelig et indtryk af at disse stjerner, der danner denne figur, er sammenhørende, men dette er naturligvis ikke tilfældet. Der eksisterer horisontalafstande stjernerne imellem på flere hundrede lysår, og den kendsgerning, at vi ser en figur netop på dette sted, er helt tilfældigt.

En af hovedstjernerne i Orion er den røde kæmpestjerne Betelgeuse der er variabel med en periode på ca. 2070 døgn, hvilket vil sige, at lysstyrken varierer og at stjernen altså har en max. og en min. lysstyrke inden for en periode.

Orion kan kun i sin helhed ses i efterårs- og vintermånederne, men den er heller ikke til at tage fejl af, når den midt i december ved 18.00-tiden stikker hovedet op over horisonten. Stjernebilledet kulminerer i syd ved midnat.

Endvidere kan nævnes at der skulle være mulighed for at se stjerneskud 21. okt. (Orioniderne) og 13. dec. (Geminiderne).

Planetpositioner medio december:

Planet	opg. ca.	nedg. ca.	står i stjernebilledet
Merkur	10.10	17.00	
Venus	11.20	19.40	
Mars	8.10 i ø.	15.05 i v.	Ophiucus
Jupiter	14.00 i n.ø.	5.45 i n.v.	Vædderen
Saturn	19.55 i n.ø.	11.35 i n.v.	Krebsen

Merkur skulle kunne observeres som morgenstjerne indtil 25. okt. og som aftenstjerne fra 25. nov. til 31. dec.

Mars vil ikke kunne ses mere i år, da denne planet befinder sig for tæt på Solen.

E. Amby Knudsen

Det franske luftvåben konkluderer:
Af »flyvende tallerkener« er 4% uforklarlige
(Fra vor korrespondent Jan Drummen)

Paris - Efter igennem 25 år at have studeret alle observationer af de såkaldte flyvende tallerkener over Frankrig har det franske luftvåben bekendtgjort, at 80 procent af fænomenerne har vist sig at kunne forklares på naturlig måde. Af de øvrige 20 procent er 16 tvivlstilfælde, som formodentlig også ville have en naturlig forklaring, hvis der havde foreligget flere eller pålidelige fakta.

Der har ikke forekommet negative psykiske eller fysiologiske fænomener hos en eneste observatør under eller efter observationen, ligesom de iagttagne objekter ikke en eneste gang har vist tegn på aggression eller ond hensigt. Observationerne er ikke alene gjort af luftvåbenets flyvende personel, men hidrører også fra civile, som fra jorden har set mærkelige flyvende objekter siden 1951 og har indgivet melding derom til politiet eller andre myndigheder.

Avisen »Het Binnenhof« m. fl., 9. april 1976.
Tijdschrift voor UFOlogie, maj/juni 1976./H. Er-
/H. Ervig/Fl.A.

Sats og Lay-out: Sydfyns Maskinsats I/S - Tryk: Lito-Bogtryk